

Ikt. sz.: EUB-40/35-2/2017.

EUB-22/2017. sz. ülés
(EUB-107/2014-2018. sz. ülés)

J e g y z ő k ö n y v

az Országgyűlés **Európai ügyek bizottságának**
2017. november 7-én, kedden 9 óra 04 perckor
az Országház főemelet 66. számú tanácstermében
megtartott üléséről

Tartalomjegyzék

Az ülés megnyitása, a határozatképesség megállapítása, a napirend elfogadása	7
Döntés egyeztetési eljárás kezdeményezéséről a HHSZ 140. § (2) bekezdése alapján Az Európai Parlament és a Tanács rendelete az (EU) 2016/399 rendeletnek a belső határokon történő határellenőrzés ideiglenes visszaállítására alkalmazandó szabályok tekintetében történő módosításáról [COM (2017) 571; 2017/0245 (COD)]	7
Határozathozatal	7
A Magyarország 2016. évi központi költségvetéséről szóló 2015. évi C. törvény végrehajtásáról szóló T/17578. számú törvényjavaslat (Részletes vita a HHSZ 44-45. §-a alapján)	8
Földiák Gergely hozzászólása	8
Kérdések, vélemények	10
Földiák Gergely válasza	11
Határozathozatalok	12
Egyeztetési eljárás - Az Európai Parlament és a Tanács irányelve a munkavállalók szolgáltatások nyújtása keretében történő kiküldetéséről szóló, 1996. december 16-i 96/71/EK európai parlamenti tanácsi irányelv módosításáról [COM (2016) 128; 2016/0070 (COD)]	
(Tájékoztató az aktuális helyzetről)	12
Dr. Simon Attila István tájékoztatója	12
Kérdések, hozzászólások	14
Dr. Simon Attila István válasza	14
Tájékoztató a mobilitási csomag lényeges elemeiről	
a) Az Európai Parlament és a Tanács irányelve a 2006/22/EK irányelvnek a végrehajtási követelmények tekintetében történő módosításáról, valamint a 96/71/EK irányelvhez és a 2014/67/EU irányelvhez kapcsolódóan a közúti szállítási ágazatban dolgozó járművezetők kiküldetésére vonatkozó különös szabályok meghatározásáról [COM (2017) 278; 2017/0121 (COD)]	
b) Az Európai Parlament és a Tanács rendelete az 561/2006/EK rendeletnek a maximális napi és heti vezetési időre, a minimum szünetekre, napi és heti pihenőidőre vonatkozó követelményei tekintetében és a 165/2014/EU rendeletnek a menetíró készülékkel történő helymeghatározás tekintetében történő módosításáról [COM (2017) 277; 2017/0122 (COD)]	15
Mosóczy László tájékoztatója	15
Kérdések	18
Mosóczy László válasza	18

Egyeztetési eljárás - A Közös Európai Menekültügyi Rendszer reformja

a) Az Európai Parlament és a Tanács rendelete egy harmadik országbeli állampolgár vagy egy hontalan személy által a tagállamok egyikében benyújtott nemzetközi védelem iránti kérelem megvizsgálásáért felelős tagállam meghatározására vonatkozó feltételek és eljárási szabályok megállapításáról (átdolgozás) [COM (2016) 270; 2016/0133 (COD)]

b) Az Európai Parlament és a Tanács irányelve a nemzetközi védelmet kérelmezők befogadására vonatkozó szabályok megállapításáról (átdolgozás) [COM (2016) 465; 2016/0222 (COD)]

c) Az Európai Parlament és a Tanács rendelete a harmadik országbeli állampolgárok és hontalan személyek nemzetközi védelemre jogosultként való elismerésére, az egységes menekült- vagy kiegészítő védelmet biztosító jogállásra, valamint a nyújtott védelem tartalmára vonatkozó szabályokról, továbbá a harmadik országok huzamos tartózkodási engedéllyel rendelkező állampolgárainak jogállásáról szóló, 2003. november 25 i 2003/109/EK tanácsi irányelv módosításáról [COM (2016) 466; 2016/0223 (COD)]

d) Az Európai Parlament és a Tanács rendelete az Unión belüli nemzetközi védelemre vonatkozó közös eljárások létrehozásáról, valamint a 2013/32/EU irányelv hatályon kívül helyezéséről [COM (2016) 467; 2016/0224 (COD)]

e) Az Európai Parlament és a Tanács rendelete az uniós áttelepítési keret létrehozásáról és az 516/2014/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról [COM (2016) 468; 2016/0225 (COD)]

(Tájékoztató az aktuális helyzetről) 19

Dr. Hegyaljai Mátyás tájékoztatója 20

Kérdések 23

Dr. Hegyaljai Mátyás válasza 23

Az Európai Parlament és a Tanács rendelete az (EU) 2016/399 rendeletnek a belső határokon történő határellenőrzés ideiglenes visszaállítására alkalmazandó szabályok tekintetében történő módosításáról [COM (2017) 571; 2017/0245 (COD)]

(Tájékoztató az aktuális helyzetről) 24

Dr. Hegyaljai Mátyás tájékoztatója 24

Kérdések, hozzászólások 26

Dr. Hegyaljai Mátyás válasza 29

Az ülés berekesztése 32

Napirendi javaslat

1. Döntés egyeztetési eljárás kezdeményezéséről a HHSZ 140. § (2) bekezdése alapján
Az Európai Parlament és a Tanács rendelete az (EU) 2016/399 rendeletnek a belső határokon történő határellenőrzés ideiglenes visszaállítására alkalmazandó szabályok tekintetében történő módosításáról [COM (2017) 571; 2017/0245 (COD)]
2. A Magyarország 2016. évi központi költségvetéséről szóló 2015. évi C. törvény végrehajtásáról szóló törvényjavaslat (T/17578. szám) (Részletes vita a HHSZ 44-45. §-a alapján) (Vitához kapcsolódó bizottság)

Előterjesztő:

Nemzetgazdasági Minisztérium képviselője

3. EGYEZTETÉSI ELJÁRÁS - Az Európai Parlament és a Tanács irányelve a munkavállalók szolgáltatások nyújtása keretében történő kiküldetéséről szóló, 1996. december 16-i 96/71/EK európai parlamenti tanácsi irányelv módosításáról [COM (2016) 128; 2016/0070 (COD)] (Tájékoztató az aktuális helyzetről)

Előterjesztő:

Dr. Simon Attila István, a Nemzetgazdasági Minisztérium helyettes államtitkára

4. Tájékoztató a mobilitási csomag lényeges elemeiről
 - a) Az Európai Parlament és a Tanács irányelve a 2006/22/EK irányelvnek a végrehajtási követelmények tekintetében történő módosításáról, valamint a 96/71/EK irányelvhez és a 2014/67/EU irányelvhez kapcsolódóan a közúti szállítási ágazatban dolgozó járművezetők kiküldetésére vonatkozó különös szabályok meghatározásáról [COM (2017) 278; 2017/0121 (COD)]
 - b) Az Európai Parlament és a Tanács rendelete az 561/2006/EK rendeletnek a maximális napi és heti vezetési időre, a minimum szünetekre, napi és heti pihenőidőre vonatkozó követelményei tekintetében és a 165/2014/EU rendeletnek a menetíró készülékekkel történő helymeghatározás tekintetében történő módosításáról [COM (2017) 277; 2017/0122 (COD)]

Előterjesztő:

Nemzeti Fejlesztési Minisztérium képviselője

5. EGYEZTETÉSI ELJÁRÁS - A Közös Európai Menekültügyi Rendszer reformja
 - a) Az Európai Parlament és a Tanács rendelete egy harmadik országbeli állampolgár vagy egy hontalan személy által a tagállamok egyikében benyújtott nemzetközi védelem iránti kérelem megvizsgálásáért felelős tagállam meghatározására vonatkozó feltételek és eljárási szabályok megállapításáról (átdolgozás) [COM (2016) 270; 2016/0133 (COD)]
 - b) Az Európai Parlament és a Tanács irányelve a nemzetközi védelmet

kérelmezők befogadására vonatkozó szabályok megállapításáról (átdolgozás) [COM (2016) 465; 2016/0222 (COD)]

c) Az Európai Parlament és a Tanács rendelete a harmadik országbeli állampolgárok és hontalan személyek nemzetközi védelemre jogosultként való elismerésére, az egységes menekült- vagy kiegészítő védelmet biztosító jogállásra, valamint a nyújtott védelem tartalmára vonatkozó szabályokról, továbbá a harmadik országok huzamos tartózkodási engedéllyel rendelkező állampolgárainak jogállásáról szóló, 2003. november 25 i 2003/109/EK tanácsi irányelv módosításáról [COM (2016) 466; 2016/0223 (COD)]

d) Az Európai Parlament és a Tanács rendelete az Unión belüli nemzetközi védelemre vonatkozó közös eljárások létrehozásáról, valamint a 2013/32/EU irányelv hatályon kívül helyezéséről [COM (2016) 467; 2016/0224 (COD)]

e) Az Európai Parlament és a Tanács rendelete az uniós áttelepítési keret létrehozásáról és az 516/2014/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról [COM (2016) 468; 2016/0225 (COD)]

(Tájékoztató az aktuális helyzetről)

Előterjesztő:

Dr. Hegyaljai Mátyás, a Belügyminisztérium helyettes államtitkára

6. Az Európai Parlament és a Tanács rendelete az (EU) 2016/399 rendeletnek a belső határokon történő határellenőrzés ideiglenes visszaállítására alkalmazandó szabályok tekintetében történő módosításáról [COM (2017) 571; 2017/0245 (COD)]

(Tájékoztató az aktuális helyzetről)

Előterjesztő:

Dr. Hegyaljai Mátyás, a Belügyminisztérium helyettes államtitkára

Az ülés résztvevői

A bizottság részéről

Megjelent

Elnököl: Tessely Zoltán (Fidesz), a bizottság alelnöke

Bana Tibor (Jobbik), a bizottság alelnöke
Dunai Mónika (Fidesz)
Firtl Mátyás (KDNP)
Dr. Józsa István (MSZP)

Helyettesítési megbízást adott

Dr. Hörcsik Richárd (Fidesz) Tessely Zoltánnak (Fidesz)
Csöbör Katalin (Fidesz) Dunai Mónikának (Fidesz)
Gyopáros Alpár (Fidesz) Firtl Mátyásnak (KDNP)
Tukacs István (MSZP) dr. Józsa Istvánnak (MSZP)

A bizottság titkársága részéről

Dr. Juhász László főtanácsadó
Dr. Tamás Csaba Gergely tanácsadó
Nyilas Dániel, a bizottság munkatársa

Meghívottak

Hozzászólók

Földiák Gergely főosztályvezető (Nemzetgazdasági Minisztérium)
Dr. Simon Attila István helyettes államtitkár (Nemzetgazdasági Minisztérium)
Mosóczi László helyettes államtitkár (Nemzeti Fejlesztési Minisztérium)
Kovács Kornél (Nemzeti Fejlesztési Minisztérium)
Dr. Hegyaljai Mátyás helyettes államtitkár (Belügyminisztérium)
Koranisz Laokratizs görög nemzetiségi szószóló

Megjelentek

Kútvölgyi Attila főosztályvezető-helyettes (Nemzetgazdasági Minisztérium)
Sinkó Livia (Nemzeti Fejlesztési Minisztérium)

(Az ülés kezdetének időpontja: 9 óra 04 perc)

Az ülés megnyitása, a határozatképeség megállapítása, a napirend elfogadása

TESSELY ZOLTÁN (Fidesz), a bizottság alelnöke, a továbbiakban ELNÖK: Szeretettel köszöntöm kedves képviselőtársaimat, az Országgyűlés Hivatalának munkatársait, meghívott vendégeinket és mindenkit, aki érdeklődik a bizottsági ülés iránt. Először a határozatképeséget kell megállapítanunk. Megállapítom, hogy az eseti képviseleti megbízásokkal bizottságunk 7 fővel határozatképes.

Első teendőnk a napirend megszavazása lesz. A meghívónak megfelelően a mai bizottsági ülésen hat napirendi pontot tárgyalnánk, abban a sorrendben, ahogy a meghívóban szerepel. Kérdezem, hogy a napirenddel kapcsolatban van-e hozzászólás, észrevétel. *(Senki sem jelentkezik.)* Nem látok ilyet.

Kérem, hogy a napirendről szavazzunk! Aki egyetért velem, kérem, most jelezze! *(Szavazás.)* Megállapítom, hogy ez 7 egyhangú igen szavazat.

Napirend előtt engedjék meg képviselőtársaim, hogy szeretettel köszöntsem a bizottság új tagját, Dunai Mónika képviselő asszonyt, aki Hollik István helyét veszi át bizottságunk munkájában.

Döntés egyeztetési eljárás kezdeményezéséről a HHSZ 140. § (2) bekezdése alapján

Az Európai Parlament és a Tanács rendelete az (EU) 2016/399 rendeletnek a belső határokon történő határellenőrzés ideiglenes visszaállítására alkalmazandó szabályok tekintetében történő módosításáról [COM (2017) 571; 2017/0245 (COD)]

Az első napirendi pont: döntés egyeztetési eljárás kezdeményezéséről a határozati házsabály 140. § (2) bekezdése alapján; az Európai Parlament és a Tanács rendelete a belső határokon történő határellenőrzés ideiglenes visszaállítására alkalmazandó szabályok tekintetében történő módosításáról. Mondhatni, kivételes eset, hogy a Parlament a ciklus végén egyeztetési eljárás megindításáról kíván döntenet, de a mellékelt javaslat 40 millió polgárt érint közvetlenül, akik a schengeni belső határok nélküli térségben élnek, mozognak szabadon.

A javaslat lényegi módosítása pedig az, hogy az eddigi 6 hónap helyett ideiglenesen 1 plusz 2 évre lesz lehetőség a belső határellenőrzés visszaállítására. Fontos üggyről van szó, ráadásul gyorsan halad a tárgyalása a Tanácsban, ezért is kívánunk a mai napon döntést hozni az eljárás megindításáról.

Képviselőtársaim a múlt héten megkapták a javaslatot, véleményezhették, és megismerhették a Miniszterelnökség államtitkára, Takács Szabolcs úr levelét is. Kérdezem, hogy van-e esetleg kérdés, észrevétel a napirendi ponttal kapcsolatban. *(Senki sem jelentkezik.)* Nem látok ilyen jelzést.

Határozathozatal

Akkor szavazásra teszem fel a kérdést: ki az, aki egyetért azzal, hogy a címben ismertetett európai uniós tervezetről a határozati házsabály 140. § (2) bekezdése alapján egyeztetési eljárást kezdeményezzen bizottságunk. Kérem, hogy most szavazzunk! *(Szavazás.)*

Megállapítom, hogy egyhangúlag elfogadtuk. Ennek megfelelően a mai döntésről tájékoztatni fogom a házelnök urat, az állandó bizottságok elnökeit, valamint a Miniszterelnökséget vezető Lázár János miniszter urat.

A Magyarország 2016. évi központi költségvetéséről szóló 2015. évi C. törvény végrehajtásáról szóló T/17578. számú törvényjavaslat (Részletes vita a HHSZ 44-45. §-a alapján)

Akkor rátérnék a második napirendi pontunkra: a Magyarország 2016. évi központi költségvetéséről szóló 2015. évi C. törvény végrehajtásáról szóló törvényjavaslatot fogjuk tárgyalni. Köszöntöm az előterjesztőket, Földiák Gergely főosztályvezetőt és Kútvölgyi Attila főosztályvezető-helyettes urakat a Nemzetgazdasági Minisztériumból.

Tisztelt Képviselőtársaim! A zárszámadási törvényjavaslatra október közepén jelentkezett be a bizottságunk. A mai részletes vita a határozati házsabály 44. § (1) bekezdésében felsorolt feltételek vizsgálatából áll. Módosító indítványok nem kerültek benyújtására, így azokról nem kell dönten.

A 44. § (1) bekezdése alapján bizottságunk kiemelten vizsgálja az európai uniós jogból eredő kötelezettségeknek való megfelelést és a maastrichti kritériumok teljesítését.

Ezennel megnyitom a vitát. Elsőként a kormány képviselőjének adom meg a szót, hogy röviden ismertesse a törvényjavaslatot és nyilatkozzon a 44. § (1) bekezdésének való megfeleléséről. Parancsoljanak!

Földiák Gergely hozzászólása

FÖLDIÁK GERGELY (Nemzetgazdasági Minisztérium): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Bizottság! Tisztelt Elnök Úr! Képviselő Asszony! Képviselő Urak! A Magyarország 2016. évi költségvetéséről szóló törvény végrehajtásáról szóló törvény javaslatát a Nemzetgazdasági Minisztérium munkatársai összeállították, a kormány megtárgyalta, átadta az Állami Számvevőszéknek ellenőrzésre, illetve határidőben benyújtotta az Országgyűlés részére is, ahogy ez lenni szokott.

A törvény szerkezete nem változott a korábbi évekhez képest, tehát itt sincs miről beszámolnom. Szeretném kiemelni, hogy ez a törvény szerintem tulajdonképpen több szempontból is egy nagyon érdekes törvény. Az egyik az, amire utalt az alelnök úr is, hogy vannak konkrét mutatók, amiket a törvény szerepeltet, például az államháztartás pénzforgalmi hiánya, az államháztartás eredményszemléletű hiánya, az államadósság. Ezeket a mutatókat össze kell vetni különböző kritériumokkal, és ha úgy alakulna vagy úgy alakult volna, hogy ezeknek a kritériumoknak nem felelnek meg ezek az értékek, akkor azoknak nagyon súlyos következményei lennének, lettek volna. Tehát ennek a törvénynek ez egy nagyon komoly tétje. Csak már magamon is érzékelem azt, hogy visszagondolva a több évvel ezelőtti állapotokra, amikor még nagyon nehezen tudtuk elérni, hogy ezek a mutatók határértéken belül legyenek, ehhez képest az elmúlt években már hozzászoktunk ehhez, hogy ezek a mutatók teljesülnek és rendben vannak. Ez a tétje ennek a törvénynek.

Másfelől én azért szeretem, mert mindig összefoglalja az adott évet. Tehát ez egy jó pillanat arra, hogy össze legyen foglalva az összes gazdasági folyamat, ami 2016-ban Magyarországon történt, a pénzügyi folyamatok, a költségvetési folyamatok, és ezekről ad egy átfogó képet.

Rá is térek a makrogazdasági mutatókra, amelyek közül a legfontosabb a GDP növekedése, ami 2016-ban 2,2 százalék volt, ami 2015-höz képest egy kicsi csökkenés, de itt szeretném kiemelni azt, amivel a sajtó is sokat foglalkozott, meg mi is szakmai berkekben, hogy ez a 2,2 százalékos növekedés lényegében uniós támogatások nélküli eredmény; lényegében, mert természetesen voltak uniós kifizetések, keletkeztek számlák, de még nem olyan nagyon sok, hiszen az előző periódus '15-ben zárult, '15 egy nagyon erős év volt uniós kifizetések szempontjából, '16 meg egy nulladik év vagy

első év, amikor még indulnak be ezek a programok. Tehát óriási visszaesés volt az uniós támogatások számlái tekintetében, mégis a gazdasági növekedés 2,2 százalékos volt, ami egy komoly eredmény, összehasonlítva például az uniós átlagos GDP-növekedéssel, ami 1,8 százalékos.

Emellett az infláció 0,4 százalékos lett, ami egy nagyon alacsony érték. A háztartások fogyasztása 3,8 százalékkal nőtt, ami a javuló jövedelmi helyzetnek köszönhető. Az export is 3,4 százalékkal nőtt, az import ehhez képest csak 2,9 százalékkal. Tehát én azt gondolom, szakértői szemmel nézve ezeket az értékeket, ezekre, azt gondolom, büszkének tudunk lenni.

Rátérnék az egyensúlyi mutatókra. Ha a gazdasági növekedés és egyéb mutatók, amiket elmondtam, nem párosulnak az egyensúlyi mutatók megfelelő értékével, akkor az nem jó, de szerencsére párosulnak. A GDP 1,9 százalékos lett az uniós módszertan szerinti hiány, a kritérium 3 százalékos, tehát jelentősen kisebb ez az érték. Az államadósság 73,9 százalékos lett, a '15. évi 74,7 százalékoshoz képest, tehát az is egy közel 1 százalékos csökkenés a GDP-hez viszonyítva.

Az államháztartás pénzforgalmi hiánya 540 milliárd forintban teljesült, ezen belül a központi alrendszer pénzforgalmi hiánya 825 milliárd forint lett, ez a 825 milliárd valamivel több, mint a tervezett 761 milliárd forintos összeg, amire mód volt amellett, hogy tartani lehetett ezeket a kritériumokat is.

Ki szeretném említeni az eredményszemléletű hiány és a pénzforgalmi hiány közti különbséget, ez sokszor elő szokott jönni. Ennek a különbségnek az egyik oka pont az uniós programok. Voltak kifizetések az uniós programok, a Széchenyi 2020 tekintetében - majd erről fogok még persze mondani sokkal többet -, viszont az Uniótól viszonylag kevés transzfer érkezett. Ez azt jelenti, hogy a pénzforgalmi hiányt az uniós programok jelentősen növelik, de ezek a bevételek járnak Magyarország számára, ezeket el lehet számolni a költségvetésben bevételként eredményszemléletben, tehát az eredményszemléletű hiányt nem befolyásolja ez a tény, viszont jelentős eltérést tud okozni.

Rá is térek az uniós programokra. A szakmai fejezeti kezelésű előirányzatok uniós kiadásai - ebbe beleértendő az összes '16. évi uniós kiadás - 2097 milliárd forintban teljesültek, ebbe a Széchenyi 2020 mellett a kisebb programok kiadásai is benne vannak. A terv szerinti összeg 1432 milliárd forint volt, tehát látszik, hogy közel 50 százalékosan volt több kiadás a költségvetésben, mint ahogy azt eredetileg gondoltuk. A bevételek 641 milliárd forintban teljesültek, szintén az összes uniós programot nézve.

Ezek mögött a számok mögött a legnagyobb tétel a Széchenyi 2020-as kohéziós program. Itt 1621 milliárd forint kiadás volt '16-ban úgy, hogy '15-ben például 8 milliárd forint volt, tehát '15-ben lényegében semmi kifizetés nem volt ezeknél a programoknál, ehhez képest az 1621 milliárd egy igen jelentős tétel kiadásként. A bevétel erre a pénzforgalomban 320 milliárd forintban teljesült az előbb elmondott okok miatt.

Tartalmilag is mondanék pár dolgot. Miért volt az, hogy a tervezetthez képest jelentősen nagyobb lett a kiadás? Év elején a kormány megtárgyalta és elfogadta egy munkatervet, ami jelentősen gyorsította az uniós kifizetéseket, elég komoly célkitűzéseket állított az intézményrendszer elé, és ennek meglett a hatása. Összességében körülbelül 8900 milliárd forint a keret, a Széchenyi 2020-as keret, ennek a 85 százaléka meghirdetésre került, illetve ennek a keretnek a közel fele kötelezettségvállalásig is eljutott '16 során.

Néhány szót mondanék azért a kisebb programokról. Most már az NSRF, tehát a 2007-13-as program egy kisebb program, itt technikailag vannak kiadási számok és

bevételi számok, de ezek nem valós kiadások, hanem technikai tételek, a projektek zárása okán keletkeznek visszafizetések, ezek jelennek meg ezeken a sorokon.

Fontos még szerintem, hogy beszéljek az EU felé történő befizetési kötelezettségeinkről, illetve azoknak az értékéről. 295 milliárd forint hozzájárulást fizettünk az Európai Unió éves költségvetésébe, a tervezett érték 315 milliárd volt, tehát kevesebbet kellett befizetni a korábban gondoltaknál, és kevesebbet kellett befizetni a 2015-ös értékhez képest is. Ennek meg az az oka, hogy az uniós, főleg kohéziós programok lebonyolítása az egész Unióban lassabban indult be annál, mint amit a Bizottság is gondolt, vagy a Tanácsban jelen lévő országok gondoltak, tehát lassabban indulnak a programok, emiatt kevesebb befizetést is kellett teljesíteni Magyarországnak is meg a többieknek is.

Ezzel együtt Magyarország nettó pozíciója, tehát a befizetések és a transzferek különbsége GNI-arányosan '16-ra 3,3 százalékban alakult, és ez az érték nettó pozíciós szempontból a harmadik helyhez elég, az első, illetve a második helyen Bulgária és Románia van, utánuk Magyarország nettó pozíciója a legjobb az uniós tagállamok sorrendjében.

Végezetül a közvetlen termelői támogatásokról is mondanék egy számot. Itt összességében 487 milliárd forintnyi kiadás volt. Ez az érték egy viszonylag konstans érték, tehát a tervhez rendkívül közel van, itt nincs akkora ciklikusság, mint a kohéziós programok esetén. Úgyhogy összességében ennyit gondoltam elmondani a törvénnyel kapcsolatban. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönjük szépen. Képviselőtársaimat illeti a szó, parancsoljanak! *(Jelzésre:)* Alelnök úr!

Kérdések, vélemények

BANA TIBOR (Jobbik), a bizottság alelnöke: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Főosztályvezető Úr! Főosztály-vezető Helyettes Úr! Tisztelt Bizottság! Köszönöm szépen a beszámolót. Csak egyetlen kérdésem lenne. Említette a főosztályvezető úr az államadósság kérdését és ennek a GDP-arányos csökkenéséről beszélt, viszont néhány évvel ezelőtt a miniszterelnök úr tett egy olyan kijelentést, hogy ki kell tűznünk célként azt, hogy a nominális érték is csökkenjen. Az elmúlt évek során ez mégsem következett be.

Ezzel kapcsolatban szeretném, ha a főosztályvezető úr elmondaná, hogyan látja ilyen szempontból a gazdasági mutatókat? És vajon mikor történhet meg ez a fordulat, hiszen már négy vagy öt évvel ezelőtt beszélt arról Orbán Viktor, hogy igenis belátható időn belül fel kell tudni mutatni azt is, hogy ne csak GDP-arányosan csökkenjen az államadósság, hanem a nominális érték is alacsonyabb legyen évről évre. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Van-e még kérdés? *(Jelzésre:)* Firtl képviselő úr!

FIRTL MÁTYÁS (KDNP): Köszönöm. Nem kérdés, csak az elhangzottakhoz tulajdonképpen vélemény. Nagyon fontosnak tartom azt, amit a főosztályvezető úr mondott, és azt hangsúlyozottan ki kell jelenteni, hogy az elmúlt, a 2016-os év, amely kapcsán azt mondta, hogy 2015-höz képest a 2,2 százalékos növekedés tulajdonképpen uniós források nélküli eredmény, tehát ezt hangsúlyozottan ki kell jelenteni, hogy amikor arról érkezik mindenféle kritika, hogy a magyar gazdaság teljesítőképessége semmire se való, idézőjelbe téve, az ellenzéki képviselők szeretik ezt hangsúlyozni, hogy minden csak az uniós források jegyében történik

Magyarországon, akkor hangsúlyozottan ki kell jelenteni, itt az élő példa arra, hogy a magyar teljesítmény azt is tudta produkálni, hogy bizony uniós források bevonása nélkül is 2,2 százalékos növekedést tudtunk elérni, amely gyakorlatilag nagyon minimális uniós forrást vett igénybe.

Ezzel kapcsolatban még azt is fontos megjegyezni, éppen az előbb elhangzott kérdésre, hogy az államadósság szintje kapcsán, szintén azt kell mondjuk, nézzék meg a környező országokat, ugyanabban a trendben mozog Magyarország is, hogy az államadósság csökkentését az ígéreteinek megfelelően teljesíti. És ezt teheti azért, mert a gazdasági eredményeink olyanok, amilyenek, tehát amilyen gazdasági irányvonalat visz a kormányzat, úgy érezzük - és ezt fontos megjegyezni -, hogy egyelőre azt bizonyítja, hogy Magyarország egyrészt az uniós források felhasználása terén kiválóan teljesített. Másrészt pedig, amikor kritika éri, mert most éppen elhangzott, hogy Bulgária és Románia megelőz bennünket, mondjuk az első, a második, mi a harmadik helyen vagyunk, azért azt is figyelembe kell venni, hogy ennek a két országnak vagy egyéb más országoknak a gazdasági háttérpotenciáljához, a tartalékaihoz, mármint a természeti kincsekben való mozgósíthatóságához képest Magyarország nem rendelkezik mindezekkel. Ha ennek ellenére tudja bizony ezt a teljesítményt tartani, akkor ez tulajdonképpen egy elismerendő munka, ami idáig folyt. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Valóban fontos lehet hangsúlyozni, hogy már több éve a GDP 3 százaléka alatt van az államháztartás hiánya és az államadósság is közel a GDP arányában csökken.

Itt elhangzottak számok a kifizetések tekintetében, a 2097 milliárd forint, illetve az az 502 milliárd, amik a közvetlen termelői támogatások, illetve az agrárpiaci támogatások. Nekem az lenne a kérdésem, amire a főosztályvezető úr részben már válaszolt, csak hogy az egyszerűbb képviselőknek is érthető legyen, hogy elég jelentős volt a tervezett és a tényleges kifizetések közötti különbség, ez közel 800 milliárd forintra tehető.

Az lenne a kérdésem, hogy mi biztosította a szükséges forrásokat a költségvetésben ezeknek az uniós támogatásoknak az átmeneti finanszírozására. Fontos lehet ezt tudni. És akkor visszaadnám a szót.

Földiák Gergely válasza

FÖLDIÁK GERGELY (Nemzetgazdasági Minisztérium): Köszönöm szépen. Először az első kérdésre reagálnék. Megköszönöm a képviselő úr segítő szavait. Annnyival egészíteném csak ki, hogy én azt gondolom, hogy minden évben mérlegelni kell, hogy az államadósság mértékét milyen szintre kívánjunk csökkenteni. Tehát ez nem egy egyszeri dolog, hanem ez egy folyamatosan értékelendő tétel, és az elmúlt években nagyon sokat változtak a pénzügyi piacok, elég sok likvid forrás áll rendelkezésre. Ilyen esetben nem olyan nagy gond, vagy ki lehet használni előnyként, előnyt is lehet kovácsolni abból, hogy úgy mondjam, olcsó a pénz, vagy viszonylagosan olcsó a pénz, és akkor ezt mérlegelve kell beállítani az államadósság mértékét.

A másik kérdésre, hogy a terv-tény kifizetési adatok kapcsán honnan történt a finanszírozás. Az az Államadósság Kezelő Központ dolga, hogy kötvénykibocsátásokkal forrást teremtsen. Csatlakozva az előbb elmondottakhoz, tehát nem volt gond az Államadósság Kezelő Központnak finanszírozási forrást találni erre, hogy sokkal nagyobb lett a kiadás, az Unió pedig nem utalt sokkal többet. Tehát ezt a plusz pénzmennyiséget be lehetett szerezni a piacról, még úgy is, hogy az államadósság közben csökkenthető, tehát GDP-arányosan. Tehát ha van egy

növekedés, meg jók a pénzüpiaci körülmények, akkor ez összességében kezelhető. Ha rosszak lennének a piaci körülmények, akkor nem, de most szerencsére - vagy hát nem szerencsére, mert ez nemcsak szerencse kérdése - ez így kezelhető volt. Köszönöm.

Határozathozatalok

ELNÖK: Köszönöm szépen. Amennyiben nincs több hozzászólás, illetve kérdés, akkor döntenünk kell. Ki az, aki egyetért azzal, hogy a T/17578. számú törvényjavaslat megfelel a határozati hárszabály rendelkezéseinek a 44. § (1) bekezdése értelmében. Kérem, hogy most szavazzunk! *(Szavazás.)* Megállapítom, hogy egyhangúlag elfogadtuk.

Ezt követően a részletes vita lezárásáról kell szavazzunk. Aki ezzel egyetért, kérem, most szavazzon! *(Szavazás.)* Ezt is egyhangúlag fogadtuk el.

Végül döntenünk kell arról, hogy a részletes vitában elhangzott főbb megállapításokról egy összefoglaló jelentést fogadjunk el. Kérem, hogy aki ezzel egyetért, most jelezze! *(Szavazás.)* Ezt is egyhangúlag elfogadtuk.

Kisebbségi vélemény, illetőleg ellenszavazat nem volt, úgyhogy akkor nem kerül sor ennek a benyújtására. Köszönöm szépen a vendégeinknek, hogy itt voltak.

Egyeztetési eljárás - Az Európai Parlament és a Tanács irányelve a munkavállalók szolgáltatások nyújtása keretében történő kiküldetéséről szóló, 1996. december 16-i 96/71/EK európai parlamenti tanácsi irányelv módosításáról [COM (2016) 128; 2016/0070 (COD)]

(Tájékoztató az aktuális helyzetről)

Most rátérünk a harmadik napirendi pontunkra: az Európai Parlament és a Tanács irányelve a munkavállalók szolgáltatások nyújtása keretében történő kiküldetéséről szóló, 1996. december 16-i 96/71/EK európai parlamenti tanácsi irányelv módosításáról történő egyeztetési eljárásra. *(Jelzésre.)* Kicsit késnek. Esetleg a későbbi napirendi pontjaink közül nincs jelen valamelyik előadó? *(Dr. Simon Attila István megérkezik a bizottság ülésére.)* Megérkezett a helyettes államtitkár úr. Foglaljon helyet! *(Dr. Simon Attila István helyet foglal a meghívottak részére fenntartott asztalnál.)*

Nem ismeretlen a mai napi napirendi pontunk tárgya, hiszen idén májusban állásfoglalást hoztunk, tavaly májusban pedig indokolt véleményben állapította meg a Ház a szubszidiaritás elvének sérelmét. Hosszas viták után végül a Tanácsban október 23. éjjelén általános megközelítés jött létre.

Átadom a szót az államtitkár úrnak. Kérem, foglalja össze a kialakult kompromisszum fő elemeit. Parancsoljon!

Dr. Simon Attila István tájékoztatója

DR. SIMON ATTILA ISTVÁN helyettes államtitkár (Nemzetgazdasági Minisztérium): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Bizottság! Valóban május 23-án voltam itt önöknél, és akkor adtam tájékoztatást a kiküldetési irányelv éppen aktuális állásáról. Nagyon gyorsan, ha szabad, kronológiai sorrendben elmondanám, hogy ezt a bizonyos május 23-ai találkozásunkat követte a június 15-ei EPSCO, ahol még a máltai elnökség szeretett volna egyébként ugyanúgy egy általános megközelítést elfogadtatni. Azt kell mondanom - talán lehet így fogalmazni -, hogy szerencsénkre május 31-én megjelent a mobilitási csomag, amely több ponton érintette a kiküldetési irányelvet, és nem várt szövetségest kapott az addig is meglévő like-minded-kör Spanyolország és Portugália személyében. Nyilvánvalóan ennek

köszönhető, hogy a máltai elnökség csak egy előrehaladási jelentést terjesztett be az akkori, június 15-ei EPSCO-ra, tehát talán mondhatom azt, hogy az különösebb izgalmak nélkül lezajlott.

Ezt követően, amit fontosnak tartok megjegyezni, hogy ész elnökség következett, illetve Magyarország július 1-jétől átvette a V4 elnökségi szerepét, és június 22-én az Európai Tanács margóján került sor egy V4 miniszterelnöki, illetve Macron francia elnöki találkozóra. Ennek azért van jelentősége a mi témánk vonatkozásában, mert ott a négy miniszterelnök, illetve Macron elnök úr abban állapodtak meg, hogy talán még mindig a kiküldetési irányelv az a termék, politikai termék, amelyben relatíve közelíthetőek az álláspontok, a V4-es és a francia, illetve német álláspont. Ezért ott kaptunk mi magunk is nyilvánvalóan egy felhatalmazást, és a francia fél is a saját felhatalmazását megadta egy tárgyalásra a nyár folyamán. Ezek el is kezdődtek, amelyek aztán kvázi beletorkollottak az október 23-ai, elnök úr által is említett EPSCO-ba.

Annnyit tudok erről mondani, hogy egy számunkra egyébként elfogadható kompromisszumot dolgoztunk ki, amiből végül így most jelen állás szerint nem lett semmi, ez a közös munkaügyi ellenőrzések. Tehát igazából a végrehajtásra fókuszált volna, amit mi az első pillanattól kezdve a kiküldetési irányelv kapcsán képviseltünk is, hogy nem az anyagi szabályt kellene feltétlenül módosítani, hanem a végrehajtási irányelvet kellene nagyobb hatékonysággal, közösen ellátnunk. Ez egyelőre asztalfiókban van, hiszen október 23-án sor került erre a bizonyos EPSCO-ra - nyilván erről önök is tudnak -, egy 12 órás EPSCO-tanácsülésre került sor, amelyben hat körben került sor konkrétan a kiküldetési irányelv tárgyalására. Egészen az ötödik kör végéig egyébként egyben maradt a 15 fős like-minded-kör, tehát nagyjából szó szerint a célegyenes bejáratánál még azt gondoltuk, hogy nem lesz általános megközelítés, és hasonlóképpen fiaskóval végződik már a Bizottság részéről a 23-ai EPSCO, mint ahogy a 15-ei, de végül nem ez történt. Sikertelen olyan, nyilvánvalóan politikai háttéralkukat megkötniük - amelyekről csak vélelmeink lehetnek, értelemszerűen -, amelyek aztán odáig jutottak, hogy egy olyan szöveg került elfogadásra az EPSCO-n, amelyet Magyarország és Lengyelország ellenszavazatával, Lettország, Litvánia (*Jelzésre:*), ők is ellene szavaztak, bocsánat, akkor négy ellenszavazat volt, és horvát, egyesült királysági és ír tartózkodással - tehát egyértelmű többségi szavazattal - fogadott el az EPSCO. Nyilvánvalóan a legnagyobb falat Spanyolország leválasztása volt erről a like-minded-körrel. Azt, hogy ezt a franciák hogy érték el, csak sejtjük, de nem tudjuk, de a tény, az tény, ez megtörtént a hatodik kört megelőzően.

Rátérve elnök úr kérdésére, tényleg csak nagyon röviden arról, ami az eredeti, tavaly februárban közzétett szöveghez képest a jelenlegi, úgymond tanácsi, általános megközelítési szöveg, azon a változások a következők: az alvállalkozóként szerződő cégekre vonatkozó, szigorúbb követelményeket sikerült kivenni a szövegből, ez kifejezetten egy jó döntés a magyar cégek vonatkozásában. A fogadó ország kiegészítő foglalkoztatói magánnyugdíjrendszeréhez való kötelező csatlakozásának az előírását is sikerült mind munkavállalói, mind munkáltatói értelemben törölni ebből a szövegből. Az átültetési határidő négy év jelen állás szerint, tehát a hatálybalépéstől számítva lenne még további négy év, amikortól minden államnak ezt az új irányelvet kellene már alkalmaznia. A tagállamoknak a nemzeti website-jukon kell közzétenniük azt, hogy a küldöttekre milyen foglalkoztatási feltételek vonatkoznak, és itt nyilván jogászként megfordul a bizonyítási teher, tehát értelemszerűen, ha a tagállam ezt nem megfelelő módon teszi közzé - bármely tagállam -, ez nem felróható vagy nehezebben felróható az adott munkáltatónak vagy kiküldött munkavállalónak.

Nagyon fontos elem, hogy a javadalmazás számításánál nem a fizetés elemeit, hanem a bruttó teljes összeget kell majd figyelembe venni, tehát nem foglalkozunk

azzal, hogy miből áll össze a konkrét javadalmazás, egy konkrét bruttó összeg lesz az, amit figyelembe kell venni.

Ami miatt ez az egész ilyen hosszú ideig húzódott, és ami egyébként az eredeti szövegben természetesen nem is szerepelt, az a nemzetközi közúti közlekedési ágazat és a kiküldetési irányelv kapcsolata. Itt kimondásra került, hogy egy egyébként most szerintem senki által nem látható, átmeneti ideig, amíg egy bizonyos lex specialis elfogadásra nem kerül, addig a nemzetközi közúti közlekedési ágazatban nem alkalmazható a kiküldetési irányelv.

Itt tartunk most. Időközben az Európai Parlament is elfogadta az induló mandátumát, tehát megkezdődött vagy megkezdődik a trialógus. Nyilván a bizottság tagjait ez ügyben már eljárásjogi értelemben nem kell tájékoztatnom arról, hogy praktikusán mit jelent ez a szöveg, mármint amit most a Tanács elfogadott, ez természetesen változhat, majdhogynem azt lehet mondani, hogy ha változik, az biztos, hogy nem a számunkra jó irányba fog változni, mert az ET-ből, ha már csak a két jelentéstevő magatartását és kommunikációját figyeljük, az egyik egy francia, a másik egy holland, akkor bizony sok jóra nem számíthatunk, de nyilvánvalóan azt sem gondoltuk sokan szerintem tavaly februárban, hogy idén októberben vagy novemberben, mondjuk, egy ilyen tartalomról kell félig-meddig még feltételes módban beszámolni.

Elnök úr, én ennyit gondoltam elmondani, és ha tudok, akkor természetesen válaszolok az esetleges kérdésekre. Köszönöm szépen.

Kérdések, hozzászólások

ELNÖK: Köszönöm szépen. Képviselőtársaimnak nyílik lehetőségük hozzászólni, kérdéseket feltenni. Parancsoljanak! *(Senki sem jelentkezik.)*

Igazából, ahogy a közúti árufuvarozók kikerültek a kiküldetési irányelv hatálya alól, ez jelzi ennek a nem részlegességét, illetve az is, hogy egy következő napirendi pontnál éppen erről fogunk tárgyalni.

Én azt a kérdést szeretném feltenni, hogy ez a 3+1 év, ami a jogszabály átültetése, illetve a plusz 1 év, ami a hatályba léptetése, vajon mire lehet elég azoknak a magyarországi vállalkozásoknak, akiket érint ez a javaslat.

Visszaadom a szót, parancsoljanak!

Dr. Simon Attila István válasza

DR. SIMON ATTILA ISTVÁN helyettes államtitkár (Nemzetgazdasági Minisztérium): Köszönöm szépen, elnök úr. Elnézést, hogy azzal a frázissal fogok most élni, hogy „aki időt nyer, életet nyer.” Tehát ami egy nagyon nagy tárgyalási fő pontja volt a magyar tárgyaló delegációnak, az az, hogy minél hosszabbra próbáljuk meg nyújtani ezt az átültetési időszakot. Miután azt, hogy honnantól kell majd számolni ezt a 3+1 évet, most még nem is tudjuk, hiszen még nincs meg az együttes döntés kapcsán a végső szöveg.

Nem elhanyagolható tény, hogy 2019-ben európai parlamenti választások lesznek, így én azt mondom, hogy egyrészt tudjuk ezt az egész folyamatot még egy kicsit optimistábban nézni, mint amilyenek az most kinéz.

A másik, ami miatt nehezen tudok arra válaszolni, amit ön kérdez, hogy nem tudjuk, hogy abba a bizonyos lex specialisba mi fog majd belekerülni. Egy kicsit azért voltunk csalódottak, mert a spanyolok is anélkül mentek bele abba a bizonyos kompromisszumba vagy politikai alkuba, aminek a részleteit mi nem ismerjük, hogy semmilyen garanciát nem kaptak arra, hogy ebben a speciális szabályozásban milyen sarokkövek lesznek, hiszen az is speciális, ha csak egyetlen egy apró ponton más lesz a szöveg, mint ami egyébként a főszabály. Most direkt sarkosan fogalmazok. Tehát mi

szerettünk volna bizonyos alappontokat rögzíteni, hogy igen, lesz egy különleges szabály, és annak ezek a sarokpontjai. Ezzel mi kisebbségben maradtunk, most nincsenek ilyen koordináták.

És a harmadik elem a felkészülés kapcsán, hogy ne felejtjük el, hogy nagyon sok adó-, társadalombiztosítási és egyéb szabályozás nemzeti hatáskörben van. Tehát akkor, amikor ez az egész csomag végérvényesen elfogadásra kerül, akkor a magyar kormányknak, illetve miután szinte biztos, hogy törvényi szabályozást fog érinteni, a Magyar Országgyűlésnek elég komoly ideje és lehetősége lesz arra, hogy új alakítson, akár megint csak speciálisan, ezen ágazatokra vonatkoztatva hazai szabályozást, ami egy kicsit negligálni tudja azt a kötelezettséget, ami majd ezek szerint valamikor 2023-2024 magasságában bevezetésre kerül.

ELNÖK: Köszönjük szépen a tájékoztatót az aktuális helyzetről, ami a kiküldetési irányelvet érinti.

Tájékoztató a mobilitási csomag lényeges elemeiről

a) Az Európai Parlament és a Tanács irányelve a 2006/22/EK irányelvnek a végrehajtási követelmények tekintetében történő módosításáról, valamint a 96/71/EK irányelvhez és a 2014/67/EU irányelvhez kapcsolódóan a közúti szállítási ágazatban dolgozó járművezetők kiküldetésére vonatkozó különös szabályok meghatározásáról [COM (2017) 278; 2017/0121 (COD)]

b) Az Európai Parlament és a Tanács rendelete az 561/2006/EK rendeletnek a maximális napi és heti vezetési időre, a minimum szünetekre, napi és heti pihenőidőre vonatkozó követelményei tekintetében és a 165/2014/EU rendeletnek a menetíró készülékkel történő helymeghatározás tekintetében történő módosításáról [COM (2017) 277; 2017/0122 (COD)]

Áttérnénk a következő napirendi pontunkra, ami a mobilitási csomag lényeges elemeit fogja érinteni, úgy ahogy azt az előbb már jeleztem. Köszönjük szépen a Nemzeti Fejlesztési Minisztérium közlekedéspolitikáért felelős helyettes államtitkárnak, hogy megtisztelt bennünket.

A mobilitási csomagról Violeta Bulc uniós biztos asszonnyal egy nagyon nyílt párbeszédet folytatott a bizottságunk - a Gazdasági bizottsággal együtt - szeptemberben, ahol egyértelművé vált az álláspontunk. Többen úgy láttuk, hogy az előző napirendi ponthoz hasonlóan e javaslatok a kedvezőnek tűnő célok mögött olyan megközelítést alkalmaznak, amelyek leginkább a 2004-ben vagy később csatlakozott tagállamok vállalkozóit érintik hátrányosan, jelen esetben a fuvarozókat.

A mai ülésünkön a kormány képviselőjétől tájékoztatást kérnénk a mobilitási csomag fő elemeiről, a kormány álláspontjáról, illetve az uniós döntéshozatal állásáról. Parancsoljon!

Mosóczi László tájékoztatója

MOSÓCZI LÁSZLÓ helyettes államtitkár (Nemzeti Fejlesztési Minisztérium): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Bizottság! Tisztelt Megjelentek! Köszönöm a lehetőséget, a Nemzeti Fejlesztési Minisztérium képviselőjében beszámolhatok önöknek a közúti közlekedést érintő jogalkotási kezdeményezéseket tartalmazó mobilitási csomag lényeges elemeiről, és ahogy az elnök úr is említette, az ehhez kapcsolódó európai uniós tárgyalások helyzetéről.

A Bizottság 2017. május 31-én tette közzé a mobilitási csomag javaslatát. A javaslatok részletes tárgyalását a soros észt elnökség kezdte meg ez év júliusában; a

Közlekedési Tanács 2017. december 5-ei ülésére a csomag piaci és szociális szabályaira vonatkozó jogalkotási javaslatáról előrehaladási jelentést kívánnak majd benyújtani. A tárgyalások eddig nem vezettek érdemi eredményre a tagállamok közötti jelentős megosztottsága miatt.

A csomag politikai két kulcsfontosságú jogszabály-tervezete, a 2006/22. irányelvnek a végrehajtási követelmények tekintetében történő módosításáról, valamint a 96/71. irányelvhez és a 2014/67. irányelvhez kapcsolódóan a közúti szállítási ágazatban dolgozó járművezetők kiküldetésére vonatkozó különös szabályok meghatározásáról szóló irányelvtervezet és az 561/2006. rendeletnek a maximális napi és heti vezetési időre, a minimumszünetekre, a napi és heti pihenőidőre vonatkozó követelményei tekintetében, valamint a 165/2014. rendeletnek a menetíró készülékkel történő helymeghatározás tekintetében történő módosításáról szóló rendelettervezet, ez a kettő alkotja a mobilitási csomag két legfontosabb elemét.

Röviden ismertetném az eredeti bizottsági javaslatot, valamint a magyar álláspontot, amit következetesen képviselünk. A közúti szállítási ágazatban dolgozó járművezetők kiküldetésére vonatkozó különös szabályok meghatározásáról szóló irányelvtervezet kapcsán, amit az előttem szóló államtitkár úr is említett, az úgynevezett lex specialis tervezet, a Bizottság célja, hogy a közúti közlekedésre adaptálja a kiküldetési irányelv rendelkezéseit, különösen a bérezésre és a végrehajtásra vonatkozó szabályokat.

A javaslat elfogadása esetén az összes tagállamban a jelenleg hatályos kiküldetési irányelvben rögzített minimális bérszintre és a fizetett szabadságra vonatkozó rendelkezések lennének alkalmazandók a gépkocsivezetőkre, nemzetközi fuvarműveletek esetében az adott országban eltöltött kumulált 3 nap/naptári hónap után. A kabotázsműveletekre pedig mindjárt az első naptól kezdődően, függetlenül a műveletek számától.

A Bizottság szintén javaslatot tesz a rendelkezések betartásának ellenőrizhetősége miatt a vállalkozásokat sújtó adminisztratív követelményekre. A másik tervezet kapcsán, a szociális szabályok körében a járművezetők heti pihenőidejének az újraszabályozására és a jármű kabinjában való alvás kérdésének a tisztázására kerülne sor.

A tervezet szerint a járművezető egyhónapos időszakban két rendes, ez 45 órás, és két csökkentett, ez 24 órás, heti pihenőidő eltöltésére jogosult. A heti rendes, 45 órás vagy annál hosszabb pihenőidő nem tartható a járműben, a munkáltatónak megfelelő szállást kell biztosítani megfelelő alvó- és higiénés feltételekkel, amennyiben a járművezető nem tudja a heti rendes pihenőidőt a választása szerinti privát helyen eltölteni.

Továbbá a fuvarozási vállalkozásokat kötelezi a javaslat, hogy úgy szervezzék meg a járművezető munkáját, hogy három egymást követő hét alatt a járművezető egyszer hazatérhessen a heti rendes pihenőideje eltöltésére.

A közúti szociális szabályok végrehajtásának ellenőrzését szolgáló, a közúti közlekedésben használt menetíró készülékek tekintetében a Bizottság javaslatot tesz az intelligens menetíró készülékre vonatkozó követelmények javítására, hogy a határon átnyúló tevékenységet végző jármű pontosabb helyzet-meghatározása megtörténhessen, illetve a határátlépését automatikusan tudja rögzíteni a készülék, és ezáltal javuljon a szabályozás betartásának ellenőrzése.

Továbbá a járművezető új kötelezettsége lesz a jármű helyzetére vonatkozó adatok rögzítése és a menetíró készüléken a határátlépést követően ennek rögzítése. Az egész mobilitási csomagra vonatkozóan a magyar álláspont szerint üdvözlendő az Európai Bizottság azon törekvése, hogy javaslatával kezelni kívánja a piaci

hiányosságokat, amelyek az uniós belső közúti áruszállítási piac széttöredezéséhez vezetnének.

A tervezetekből azonban a 2004. után csatlakozott tagállamokra nézve egyenlőtlen feltételek, versenykorlátozás, a szolgáltatások szabad nyújtása lehetőségének földrajzi korlátozása és az elért piacokról való vissza- vagy kizorítás kísérlete érzékelhető, amelyek a protekcionista és egyes nyugat-európai piacvédelmi intézkedéseknek kedveznek, jelentős többletköltségekkel és adminisztratív terhekkel járhatnak a közép-kelet-európai fuvarozó vállalkozások számára. A nyugat-európai tagállamok részéről az úgynevezett szociális dömpingre való hivatkozás miatt javasolt intézkedések némelyike diszkriminatív lépések a magyar fuvarozóknak a belső piacra lépésével szemben, a munkaerő mozgásának akadályozását eredményezik, és egyúttal protekcionista intézkedések is, amelyek veszélyeztetik a munkahelyeket, és a fuvarozói szolgáltatások árának megemelkedését okozzák, aminek egyértelműen a fogyasztók a vesztesei. Egyébként az elmúlt hónapban már több országban nyilvánosságot kapott ezeknek a díjemeléseknek a mértéke.

A közúti szállítási ágazatban dolgozó járművezetők kiküldetésére vonatkozó különös szabályokról szóló tervezet, a lex specialis kapcsán kiemelendő, hogy a tervezet összefügg a kiküldetési irányelv felülvizsgálatával. A kiküldetési irányelv felülvizsgálata tárgyában az október 23-ai Foglalkoztatási, Szociálpolitikai, Egészségügyi és Fogyasztóvédelmi Tanács, az EPSCO ülésén általános megközelítés született. E szerint a közlekedési szektorra vonatkozó szabályokat a lex specialis jogszabályban szükséges meghatározni, ezt említette államtitkár úr is előttem. Magyarország sokáig a közlekedési szektor kiküldetés alóli teljes kizárását szorgalmazta. Azonban a kompromisszumkötés érdekében hajlandóak voltunk elfogadni, hogy az új szabályok valamennyi szektorra, így a közlekedésre is alkalmazandók legyenek. A nemzetközi közúti közlekedés speciális természete miatt azonban továbbra is csak szigorú feltételek mellett tudjuk ezt elfogadni.

A tervezett szociális rendelkezések vonatkozásában a bizottsági javaslatban foglalt, a 45 órás heti rendes pihenőidő járműben való eltöltésére vonatkozó tiltást ellenezzük. Ennek végrehajtását akadályozhatja a biztonságos, védett parkolók, a megfelelő és megfizethető szálláshelyek hiánya. Ez az előírás az egyes nyugat-európai piacvédelmi intézkedéseknek kedvez. A tiltás helyett a rendes heti pihenőidő eltöltésére alkalmas kabinra vonatkozó minimum műszaki-kényelmi előírások egységesítését kellene elvégezni az uniós szabályozásnak. A háromhetes hazatérés előírását szintén problémásnak tartjuk.

A menetíró készülékekről szóló módosítás szintén gyakorlati nehézségeket okozna, problémát jelenthet, hogy a jelenlegi digitális menetíró készülékekben lévő menürendszer nem alkalmas az országhatár átlépésének rögzítésre, kizárólag az induló és a célország adható meg. A határátlépés-rögzítési kötelezettség felesleges és túlzott adminisztrációs kötelezettséget terhel a járművezetőre, és álláspontunk szerint a rögzítéssel szerzett adat fontosságával nem áll arányban.

A magyar kormány kész tevékenyen közreműködni egy gyakorlatban jól alkalmazható, arányos megoldás megtalálása érdekében, amely egyensúlyt teremt a szolgáltatásnyújtás szabadsága és a munkavállalók szociális védelme között.

A statisztikák szerint összesen körülbelül 6400 magyar áru fuvarozó és 1200 magyar autóbusszos vállalkozás érintett a kérdésben, áru fuvarozók tekintetében ez minimum 58 200 áru fuvarozó gépjárművezetőt, autóbusszos vállalkozások tekintetében ez minimum 8040 autóbusszvezetőt jelent.

A magyar kormány számára eddig is prioritás volt a hazai fuvarozói szektor érdekeinek védelme és a fuvarozóinkkal történő aktív egyeztetés a kiküldetési irányelv

felülvizsgálata és a mobilitási csomag tárgyában. A mobilitási csomag tárgyalása során is mindent megteszünk a magyar fuvarozók védelme érdekében.

Köszönöm megtisztelő figyelmüket, és kolleganómmal, Sinkó Líviával és Kovács Kornéllal szívesen megválaszoljuk kérdéseiket. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönjük szépen a tájékoztatást. Kérdezem képviselőtársaimat, hogy merültek-e fel kérdések. *(Jelzésre:)* Alelnök úrnak adom át a szót.

Kérdések

BANA TIBOR (Jobbik), a bizottság alelnöke: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Helyettes Államtitkár Úr! Köszönöm szépen a beszámolót. Csak egy rövid kérdésem lenne. Az előző napirendi pontban tárgyaltakhoz hasonló-e a helyzet az országcsoportok tekintetében? Tehát mondhatjuk-e azt, hogy nagyjából ugyanaz körvonalazódik támogatás és ellenzés tekintetében, vagy van-e némi különbség ennél a javaslatnál? Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Mielőtt visszaadnám a szót, két rövid kérdést szeretnék én is megfogalmazni. Ez az október 23-ai döntés, amely a kiküldetési irányelv hatálya alól az áru fuvarozókat kivette, vélhetően milyen hatást fog gyakorolni erre a mobilitási csomagra? Ezen belül várhatóak-e olyan szabályozások, amelyek mondjuk, azokat a célokat, amelyek voltak eredendően, a mobilitási csomagba helyezik át?

Említést tettem a felvezetőmben arról, hogy Bulc biztos asszonnyal folytattunk egy eszmecsere-t. Ott talán a mi álláspontunk és az övé között a legnagyobb szakadék ott mutatkozott, hogy a fuvarozás biztonságát vajon mennyire szolgálja az, hogy a 45 órás heti pihenőidő járműben való eltöltését tiltaná ez a jogszabály, tenné ezt úgy, hogy ezzel párhuzamosan nem biztosítana őrzött parkolóhelyeket és megfizethető szálláshelyeket sem a fuvarozók részére.

Ezen a megbeszélésen felmerült az az Európát érintő, talán legnagyobb veszély napjaiban, a migráció, amellyel kapcsolatosan láttunk furcsa képeket különböző országhatárokon, amikor is a migránsok a kamionokba próbáltak úgy bejutni, hogy tulajdonképpen a kamion vezetője nem is volt tudatában annak, hogy ő migrációban részt vevő emberek szállít. A csomagnak ez az eleme, önök hogyan értékelik a migráció és a biztonság tekintetében, nem lehet-e különösen aggályos és veszélyes?

Visszaadom a szót.

Mosóczy László válasza

MOSÓCZI LÁSZLÓ helyettes államtitkár (Nemzeti Fejlesztési Minisztérium): Köszönöm szépen. Alelnök úr kérdésére válaszolnék: valóban ugyanígy megvannak a két gondolkodási rendnek megfelelő országcsoportok, a like-minded- és az unlike-minded-csoportok. Magyarország a visegrádi négyekkel együtt, illetve a többi 2004 után csatlakozott tagországgal, valamint Spanyolországgal és Portugáliával együtt általában egy értékrendet és egy rendszert fogalmaz meg, közösen próbáljuk érvényesíteni érdekeinket.

Az október 23-ai tárgyalásokkal kapcsolatban, kérlek, Kornél, arra te adj pontos választ.

A migráció és a biztonság kérdését, ha nézzük, tulajdonképpen ezek a szabálytervezetek messze nem foglalkoznak a migráció hatásainak a kivédésével. Nagyon reméljük, hogy az Európai Unió inkább ebbe az irányba viszi el a biztonság kérdését, hiszen ha a járművezető egyrészt el kell hogy hagyja a járművét egy parkolóban annak érdekében, hogy ott szállást keressen, akkor biztosítani kell, hogy

közben illetéktelenek nem szállnak be a járművébe, vagy pedig a jármű olyan részeibe, ahol meg lehet bújni. Nemrég voltam egy kamionos, tulajdonképpen szakmai versenyen, és ott az egyik feladat pontosan az volt a vezetőknek, hogy meg kellett keresni az elrejtett migránsbábukat, tehát sajnós a gyakorlat nálunk, mintha jobban alakulna, erről szeretnénk majd tájékoztatni az Európai Uniót is, és arra szeretnénk felhívni még a figyelmet, hogy a járművezetők biztonsága is nagyon fontos, hiszen láthattuk valóban határokon, francia, angol határon a csatornánál, hogy szervezeten meg csoportosan próbálnak kamionokra feljutni.

Azt hiszem, hogy ebben a kérdésben az összes többi tagországgal egyet fogunk érteni, tehát itt olyan szabályozás kell, ami ezt megakadályozza.

S akkor arra kérek, Kornél, hogy október 23-ával kapcsolatban tájékoztasd a bizottságot.

Kovács Kornél válasza

KOVÁCS KORNÉL (Nemzeti Fejlesztési Minisztérium): Üdvözölöm elnök urat, a képviselő asszonyt, a képviselő urakat. Köszönöm szépen a lehetőséget. Az október 23-ai döntés a nemzetközi közúti áru fuvarozás tekintetében továbbra is fenntartott egy bizonytalanságot, illetve a mi álláspontunk az volt, hogy tulajdonképpen a kiküldetési irányelvben kellett volna kezelni ezeket a kérdéseket, amit most a lex specialisba utaltak, ahogy korábban Simon Attila államtitkár úr is említette, hogy semmilyen garancia nincs arra most, hogy azért cserébe, hogy ez a kiküldetési irányelv, egy általános megközelítés elfogadásra került, a lex specialisban milyen lehetőségek vannak.

A bizonytalanságra visszatérve: 4+1 év lett a kiküldetésre megadva, de egy külön pontban a lex specialisra viszont annak az életbelépését adták meg a nemzetközi közúti fuvarozásra, ami ad absurdum azt is jelentheti, hogy ez korábban következik be, amit semmiképpen nem támogat a minisztérium, vagyis nem ezt az álláspontot képviseli, maximum abban az esetben, ha olyan feltételeket sikerülne kialakítani, amik elfogadhatók a hazai vállalkozások számára, amire egyelőre nem sok esélyt látunk. Tehát erre mindenképpen oda kell figyelni már magánál a kiküldetési irányelv szövegezésénél, hogy ez a lex specialis semmiképpen nem léphet korábban életbe, mint maga a kiküldetési irányelv.

A lex specialis kapcsán a magyar álláspont jelenleg az, hogy a tanácsi javaslattal ellentétben, ahol 3 nap/hó kumulált napot javasolnak mint mentességet és a kabotázsra pedig semmiféle mentességet nem, ez 10 nap, illetőleg a kabotázsra 7 nap lenne. Aminek viszont még nagyon nagy jelentősége van, hogy mit számítunk egy napnak. A jelenlegi javaslatban 6 óra fölött teljes napnak számítana, 6 óra alatt fél napnak. Ez a magyar javaslat, illetve a V4-es közös álláspont alapján ez 24 óra lenne, a heti pihenőidőt nem számítva. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönjük szépen a tájékoztatót és azt is, hogy elfáradtak a bizottság ülésére. A következő előadónk megérkezéséig egy rövid, 5 perces szünetet rendelék el.

(Szünet: 10.01-10.16)

Egyeztetési eljárás - A Közös Európai Menekültügyi Rendszer reformja

a) Az Európai Parlament és a Tanács rendelete egy harmadik országbeli állampolgár vagy egy hontalan személy által a tagállamok egyikében benyújtott nemzetközi védelem iránti kérelem megvizsgálásáért felelős tagállam meghatározására

vonatkozó feltételek és eljárási szabályok megállapításáról (átdolgozás) [COM (2016) 270; 2016/0133 (COD)]

b) Az Európai Parlament és a Tanács irányelve a nemzetközi védelmet kérelmezők befogadására vonatkozó szabályok megállapításáról (átdolgozás) [COM (2016) 465; 2016/0222 (COD)]

c) Az Európai Parlament és a Tanács rendelete a harmadik országbeli állampolgárok és hontalan személyek nemzetközi védelemre jogosultként való elismerésére, az egységes menekült- vagy kiegészítő védelmet biztosító jogállásra, valamint a nyújtott védelem tartalmára vonatkozó szabályokról, továbbá a harmadik országok huzamos tartózkodási engedéllyel rendelkező állampolgárainak jogállásáról szóló, 2003. november 25 i 2003/109/EK tanácsi irányelv módosításáról [COM (2016) 466; 2016/0223 (COD)]

d) Az Európai Parlament és a Tanács rendelete az Unión belüli nemzetközi védelemre vonatkozó közös eljárások létrehozásáról, valamint a 2013/32/EU irányelv hatályon kívül helyezéséről [COM (2016) 467; 2016/0224 (COD)]

e) Az Európai Parlament és a Tanács rendelete az uniós áttelepítési keret létrehozásáról és az 516/2014/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról [COM (2016) 468; 2016/0225 (COD)]

(Tájékoztató az aktuális helyzetről)

ELNÖK: Folytatjuk bizottsági ülésünket. Köszöntöm az 5. napirendi pontunk előterjesztőjét, dr. Hegyaljai Mátyást, a Belügyminisztérium helyettes államtitkárát és munkatársait. A napirendi pont a közös európai menekültügyi rendszer reformja címet viseli, és nem először foglalkozunk az uniós menekültügyi reform kérdéseivel, legutóbb júniusban került erre sor, állásfoglalás kialakításával.

A mai ülésünkön az észt EU-elnökség alatti fejleményekről kérnénk áttekintést. Tudjuk, hogy nem halad gyorsan a javaslatcsomag tárgyalása, de időközben például az Európai Parlament LIBE szakbizottsága is tárgyalta a Dublin III. rendelettervezetet, amely továbbra is egy felső korlát nélküli elosztási mechanizmussal számol. Köszönjük, hogy önök itt vannak. Átadom a szót. Parancsoljanak!

Dr. Hegyaljai Mátyás tájékoztatója

DR. HEGYALJAI MÁTYÁS helyettes államtitkár (Belügyminisztérium): Alelnök úr, nagyon szépen köszönöm a meghívást, és nagyon örülök - ahogy a múltkor is elmondtam -, mint mindig, amikor ebben a bizottságban meg tudunk jelenni, több okból is, egyrészt, mert személyesen mondhatom, kedvelem az itt részt vevő képviselő urakat, másrészt pedig nagyon örülök neki, hogy pont az én szakterületemet illetően ilyen érdeklődéssel figyelik, hogy mi történik az Európai Unióban.

Ráadásul azt gondolom, hogy ez a meghívás pont elég jól időzített is volt, ugyanis egyrészt, ahogy alelnök úr is említette, az Európai Parlament szavazott erről a kérdéstről az ő szintjükön, illetőleg olyan periódusban vagyunk, amikor várjuk az észt elnökség alatt az utolsó Bel- és Igazságügyi Tanács-ülést december elején. *(Dr. Józsa István megérkezik az ülésre.)*

Én csak annyiban érinteném ezeket a dossziékat - már többször voltam itt ez ügyben, ahogy említette is -, ami esetleg változás volt az elmúlt időszakhoz képest. Pontosan, jól foglalta össze: a dossziék igen lassan haladnak, nem azzal az

ütemezéssel, mint ahogy tavaly a Bizottság gondolta, amikor ezt benyújtotta. Ennek nagyon sok oka van. Különösen a Dublin III.-mal kezdeném, ha már ez felmerült. Itt a tanácsi tárgyalás megakadt, különösen azért, mert itt a széles körű egyetértés hiányzik a tagállamok között.

Most november 8-án lesz szó ismét erről a dossziéről majd a Coreper-ülésén. Magyarország mindig is azt az álláspontot képviselte - és úgy tűnik, hogy talán erre lesz is valami fogadókészség -, hogy először a külső dimenzió területén kell előrehaladást elérni, és amikor majd meg tudunk ebben állapodni, akkor térjünk át a belső kérdésekre, hiszen itt nagyon sok olyan kérdés van, mint az első belépés helyének az elve, illetőleg az automatikus elosztás, amelyik nekünk egyáltalán nem felel meg, és nemcsak Magyarország van ezzel egyedül így.

Van egy másik dosszié, az uniós áttelepítési keretrendszer. Ahogy említettem, ez is 2016-ban került benyújtásra. Itt az Európai Unió kívülről érkező személyek áttelepítéséről volna szó. Itt egy új elképzelés szerint rögzítenék a tagállami áttelepítésre vonatkozó terveket, ez kétéves ciklusban valósulna meg, és ez a tervezet valamilyen szinten harmonizálni szeretné a részletszabályokat. Itt már a legelső pillanattól kezdve azt mondtuk, amikor ez a kérdés felmerült, hogy Magyarország nem fogja megakasztani ezt a tervezetet, abban az esetben, ha az önkéntesség kimondásra kerül, nekünk nem okoz problémát, ha egy másik ország szeretne áthelyezni egy harmadik államból bármilyen célból a területére személyeket, viszont Magyarország semmiképpen nem akarja ezt kötelezővé tenni. Mi majd eldöntjük saját magunk, hogy igen vagy nem kívánunk ezzel élni, vagy pedig sem. Korábban is az volt ebben, hogy az értelmezéssel voltak problémák, hogy önkéntes vagy nem, a szövegbe beleértendő vagy nem. Mi azt szeretnénk volna, ha ez expressis verbis megjelenne a tanácsi tervezet szövegében. Szintén technikai szinten folyik ennek a dossziének a tárgyalása, és nem most, ezen a héten a Coreper-en, hanem a jövő heti Coreper-en valószínűleg napirendre fog kerülni.

Az Eurodac a következő dosszié, amiben sikerült már tavaly egy részleges általános megközelítést elérni. Nyilván ebben tudunk előrehaladni. Itt azért szintén vannak vitás kérdések.

Mi korábban is azt mondtuk, hogy az Eurodac egy olyan rendszer, amelyhez a rendvédelmi szerveknek is hozzáférést kell biztosítani. Korábban ez tabunak számított az EU-ban, de most már egyre több ország azt állítja, hogy igen, ennek van létjogosultsága. Sajnos azok az események, amik az elmúlt hónapokban, években következtek be, tehát a különböző terrorista cselekmények, a bűnözés növekedése, bizonyos, mondjuk úgy, hogy a migrációban érintett személyek által elkövetett bűncselekmények, rámutattak arra, hogy ezt az Eurodac-adatbázist nemcsak a menekültügyi rendszer visszaéléseinek a kiküszöbölésére kell használni, hanem igenis lehetőséget kell biztosítani a rendvédelmi szervek hozzáférésére. Itt elsősorban fontos, hogy az Europol mint az Európai Unió ügynöksége, hozzáférhessen az Eurodac-adatokhoz. Nyilván nem saját célra akarja felhasználni a menekültügyi kérelmet benyújtó személyek adatait, ujjnyomatait, hanem abból a célból, hogy esetlegesen a jövőben elkövetett bűncselekményeket meg tudja akadályozni.

Van még két pont, ami vitás ebben a dossziében. Az egyik a kiskorúakra vonatkozó biometrikus adatgyűjtés és az adattárolás időtartama.

A következő dosszié az Európai Unió menekültügyi ügynökségét létrehozó rendszer. Ez most is létezik az EU-ban, ennek a hatáskörét akarják kibővíteni. Magyarország aktívan együttműködik ezzel az ügynökséggel, azonban abban a kérdésben nem értünk egyet, hogy olyan széles körű jogosítványt szerezzen, mint mondjuk az Europol, hiszen a két ügynökségnek azért más a rendeltetése. Azt gondoljuk, ha túl erős hatáskört kap az Európai Menekültügyi Hivatal, az

semmiképpen nem lesz pozitív hatással az európai együttműködésre. Nevezetesen, itt egy olyan erős monitoringrendszert akarnak létrehozni, amelyben megmondanák az egyes tagállamoknak, ha nem megfelelően látják el a menekültügyi kérdésekkel foglalkozó feladatokat, akkor az ügynökség mint az EU szerve, beavatkozhatna az egyes ország belügyébe. Ráadásul akár még összekötötöt küldhetnek az egyes országokba a saját döntésük alapján, ha úgy látják, hogy nem megfelelően járnak el. Nyilván amíg egy bűnüldöző ügynökség, mint az Europol esetében ez megengedett és megengedhető, és akár még kívánatos is, hogy az egyes ország területén eljárjon vagy segítse a nyomozásokat, a menekültügyi kérdések teljesen más lapra tartoznak, és így nem tudjuk ezt elfogadni.

A kvalifikációs rendelettervezet kérdésében nincs túl jó esélyünk. Igazából a genfi konvencióra alapozott nemzetközi normák alapján kerülne kialakításra a különböző feltételrendszer, hogy menekültként vagy oltalmazottként van valaki elismerve, milyen jogokat biztosítanak neki. Ez év szeptemberében megkezdődtek a tárgyalások a Parlamenttel. Igazából ez még a kezdeti stádiumában van, de a mandátum elfogadását csak Ausztria és Lengyelország ellenezte különösképpen. Úgyhogy meglátjuk, hova vezet majd ez az egyeztetés. Ahogy említettem, ez még csak az elején jár.

A következő az eljárási rendelettervezet. Itt az eljárási meghatározó szabályokat szeretnék harmonizálni. Az irányelvet szeretnék rendeletté átalakítani, ami azt gondoljuk, nem egy túl jó ötlet. Mi mindenképpen maradnánk az irányelv keretei között. Úgy gondoljuk, hogy nem szükséges erre egy ilyen erős uniós jogi aktust létrehozni.

Részünkről vannak azért szenzitív kérdések, mondjuk a kérelmezők jogai, kötelezettségei, milyen garanciák vannak, a részletszabályok, a határon folytatandó eljárások. A határon folytatandó eljárások különösen azért is érzékenyen érintenek minket, mert Magyarországon más a rendszer a tranzitónákban történő menekültügyi kérelmek beadása miatt.

Illetőleg kérdés a biztonságos származási ország listája is, ami kapcsán úgy néz ki, hajlik a Bizottság abba az irányba, hogy Törökország és a hat balkáni ország szerepelhessen esetleg ezen a listán. Magyarország, ha jól emlékszem, ezt már legalább egy, de inkább két éve szorgalmazza, hogy szükség volna egy olyan listára, amelyet egységesen kezelünk, hiszen úgy gondoljuk, a magyar biztonságos származási ország megítélése tekintetében is, hogy aki már tagjelölt országgént szerepel az Európai Unió listáján, arra nem mondhatjuk azt, hogy nem biztonságos ország. Törökország esetében meg úgy gondoljuk, maga az Európai Unió mondta ki azt, hogy biztonságos, amikor megkötötték az Európai Unió-Törökország közötti megállapodást. Tehát úgy gondoljuk, hogy ez a helyes irány ebben a kérdésben.

Persze vannak olyan országok, amelyek ellenzik. Nyilván ez még nagyon távol áll attól, hogy valamilyen politikai szintű tárgyalást az Európai Parlamenttel megkezdjünk.

A következő a befogadási irányelv. Itt a menedékkérők jogait, ellátásuk szabályrendszerét szeretnék egységesíteni. Számunkra, ahogy már említettem, itt is kritikus elem a tranzitóna és az őrizet viszonyának a meghatározása. Ami Dublint érintő, tehát a felelős tagállam koncepciója vagy a korrekciós mechanizmus, ami ebben összefügg a befogadásival, azt mi nyilván nem tudjuk támogatni, illetőleg a tranzitóna is egy olyan kérdés, ahogy említettem, hogy mi másképp látjuk. Mi úgy gondoljuk, hogy a tranzitóna nem minősül zárt intézménynek, és nem gondoljuk, hogy egyenlő az őrizettel. Van néhány nemzetközi szervezet, amelyik nem osztja ezt a véleményt; van néhány ország, amelyik nem osztja ezt a véleményt. Úgy gondolom, ezen még egy darabig el fogunk vitázni, de meggyőződésem, hogy nemcsak azért,

mert a minisztérium képviselőjében járok el, hanem személyes meggyőződésem is, hogy nekünk van igazunk ebben a kérdésben, hiszen ha valaki szabadon elhagyhat egy területet, akkor azt elég nehéz szigorú értelemben őrizetnek venni. Hogy milyen irányba hagyja el, az egy másik kérdés. Ez ugyanolyan, mint ahogy én ide bejövök, egy irányba hagyhatom el a Parlament épületét, nem mehetek ki a mellékbejáraton, és mégsem érzem úgy magam, hogy itt valaki fogva tartana ezen a helyen.

Nagyjából ismerjük a relokációs határozatokat, van a kvótaper is, annak is ismerjük az eredményét, tehát tudjuk, hogy mi Magyarország álláspontja ezzel kapcsolatban. Én úgy gondolom, hogy ez az a hét dosszié, amiről most beszámoltam. Nagyjából itt tartunk.

A legutóbbi találkozásunk óta azért olyan túl nagy előrehaladást valóban nem sikerült elérnünk. Magyarország véleményem szerint helyesen döntött, helyes úton járunk és a korábbi álláspontunk mellett kitartunk, úgyhogy nemcsak a legfelsőbb szinteken, nemcsak a Miniszterek Tanácsában, a BIÚT-ön képviselünk egy álláspontot, hanem ennek megfelelően, a szakmai és politikai érdekeknek megfelelően a tanácsi, illetőleg a munkacsoporti üléseken is ezt az álláspontot képviseljük ezekben a dossziékban. Köszönöm szépen, elnök úr.

Kérdések

ELNÖK: Köszönjük szépen a tájékoztatót. Képviselőtársaimnak adnám meg a lehetőséget hozzászólásokra, kérdések feltételére. Parancsoljanak! *(Senki sem jelentkezik.)*

Amennyiben nincs, nekem egy rövid kérdésem lenne. Létezik egy hatályos Dublin-rendelet, aminek én úgy érzem, hogy jó néhány pontját egyedül Magyarország tartja be. Addig hogyan is van annak értelme azt módosítani, amíg a hatályost sem tartja be az Európai Unió, illetve, ha még rosszabb a helyzet: aki szeretné betartani, azzal szemben különböző intézkedéseket kívánnak fogantatosítani?

Dr. Hegyaljai Mátyás válasza

DR. HEGYALJAI MÁTYÁS helyettes államtitkár (Belügyminisztérium): Köszönöm szépen a kérdést, alelnök úr. Valóban nagyon jól látja, van egy hatályos Dublin-rendelet, ezt nem minden tagország tartja be, ezt mi azért el szoktuk mondani. Magyarország betartja ezt a rendeletet, és igazából azon az állásponton vagyunk, hogy elég nehéz addig egy új rendeletről tárgyalni, hogy milyen irányba mozduljunk el, amíg nem tudhatjuk azt, hogy ez a rendelet hogyan működne abban az esetben, ha minden egyes ország tartaná magát ehhez.

Én most nem szeretnék így országokat megnevezni, ha megengedi, hogy ettől eltekintsek, de azt gondolom, hogy itt egy egységes megközelítésre volna szükség. Ugyanolyan kérdés ez a Dublin-rendelet is, hogy itt minden mindennel összefügg. Magyarország mindig elmondja, hogy nekünk a határőrizet nagyon fontos, hiszen ez a Dublin-rendelet, amikor megszületett, nem ez a migrációs válság volt, ami 2015-ben csúcsosodott ki, aztán 2016-ban egy picit tompult, de még mindig nem vagyunk a végén, attól tartunk, és nyilván arra a szituációra került ez létrehozásra, és senki nem foglalkozott azzal, hogy először védjük meg a határokat, ne engedjük be 1,5-1,8 millió embert évente az országokon belülről - erre az 1,5-1,8 millióra különböző statisztikai adatok vannak, ez sem teljesen hiteles, mert nem tudjuk pontosan, hogy mennyi -, utána döntsük el, hogy ezeket az embereket hogyan kezeljük, menekültként, gazdasági bevándorlóként, adjunk nekik menekültstátuszt, ne adjunk nekik menekültstátuszt. Akkoriban az a 20-30 ezres létszám, ami Magyarországon bejött, persze az sem kevés, nem ezt mondom, de arányaiban meg sem közelíti ezt.

Már többször elmondtuk mi is, illetőleg nagyon sok fórumon hallottuk, hogy van ez a hatályos rendelet, és az Európai Unió nem volt felkészülve arra a migrációs nyomásra, ami bekövetkezett két évvel ezelőtt. Ezért voltak azok az intézkedések, azok az ötletelések nagyon sok esetben, ami ad hoc jellegű volt, igazából egy átfogó elképzelése nem volt senkinek. Ezért gondolták azt, hogy az ötletek során a Dublint is meg kell reformálni. Dublint lehet, hogy meg kell reformálni, de amíg nem tudjuk, hogy működne a Dublin rendes határvédelem keretében, egy rendes eljárás keretében, úgy, hogy minden egyes ország teljesíti azt a kötelezettséget, ami rá ki van szabva, addig elég nehéz megjósolni azt, hogy egy újabb változat hogyan működne.

Tehát azt gondoljuk, azt gondolom én is személy szerint, hogy ha valami rosszul működik, vagy nem tudjuk, hogy hogyan működik, akkor nem egy másik megoldást kell kitalálni, hanem azt a megoldást kellene a keretek közé helyezni és továbbvinni.

A tárgyalások elhúzódása is azt mutatja kimondatlanul is nagyon sok ország esetében, hogy ők sem biztosak abban, hogy egy új Dublin-rendelet ezt a kérdést megoldaná, tehát bizonytalanul állnak ehhez a kérdéshez, ezért is húzódik, ezért is tartunk itt, mondhatni azt, hogy sehol sem tartunk a következő Dublin-rendelet tervezetével.

**Az Európai Parlament és a Tanács rendelete az (EU) 2016/399 rendeletnek a belső határokon történő határellenőrzés ideiglenes visszaállítására alkalmazandó szabályok tekintetében történő módosításáról [COM (2017) 571; 2017/0245 (COD)]
(Tájékoztató az aktuális helyzetről)**

ELNÖK: Köszönjük szépen a választ. Át is térnénk az utolsó napirendi pontunkra, hiszen annak is előterjesztője a helyettes államtitkár úr. A napirend pont: az Európai Parlament és a Tanács 2016/399. rendelete a belső határon történő határellenőrzés ideiglenes visszaállítására alkalmazandó szabályok módosításáról. Egy tájékoztatót fogunk meghallgatni az aktuális helyzetről. Az utolsó napirendi pont némi ismétlődés, hiszen az ülés elején éppen ezzel kapcsolatosan foglalmaztuk meg egy egyeztetési eljárás kezdeményezését. Képviselőtársaim az ülés elején megismerhették a kormány tárgyalási álláspontját. Kérnénk helyettes államtitkár urat, hogy a javaslat részleteit is bontsa ki számunkra. Átadom a szót. Parancsoljon!

Dr. Hegyaljai Mátyás tájékoztatója

DR. HEGYALJAI MÁTYÁS helyettes államtitkár (Belügyminisztérium): Köszönöm szépen, alelnök úr. Igen, ez szintén egy olyan kérdés, ami nagyon érzékenyen érinti Magyarországot, különösen azért, mert Magyarország elég hosszú schengeni külső határral rendelkezik, és azt gondolom, hogy ebből a szempontból igen nagy felelősség hárul ránk ebben a kérdésben, és nagyon sokat is teszünk ebben a kérdésben, ami szerintem európai szinten igazán nincs megfelelően kezelve, és nincs teljességében elismerve.

Elég, ha visszagondolunk arra, hogy korábban, két évvel ezelőtt kritizáltak is minket, hogy hogyan védjük meg a határokat, a kerítéstől kezdve, nem akarok visszamenni itt a történelemben, mert mindenki ismeri ezt a dolgot, ettől függetlenül muszáj kihangsúlyozni, hogy Magyarország komoly pénzeket költött itt a határvédelemre, és a pénzeket túl elég komoly erőforrásokat biztosítunk, elég, ha a rendőrségre gondolunk, akik védik a határt, illetve a Magyar Honvédség is szerepet vállal ebben a kérdésben. Ettől függetlenül a Bizottság elfogadta ezt a szeptember 27-ei, úgynevezett Schengen-csomagot, amely a belső határellenőrzés ideiglenes visszaállítására vonatkozik.

Mi ezt, amikor először felmerült annak idején, akkor már kritizáltuk, hiszen azt mondtuk, hogy a szabad mozgás az Európai Unión belül egy olyan alapjog, amit mindenképpen meg kell őrizni, és mindenképpen úgy gondoljuk, hogy ha ezt az alapjogot feladjuk, és ezt az értéket elveszítjük, megfosztjuk az állampolgárainkat attól, hogy szabadon mozoghassanak a schengeni térségben; hiszen nem keveset tettünk azért, hogy Schengen-tagga váljunk, gondoljunk csak arra most, hogy Románia, Bulgária hány éve küzd azzal, hogy annak ellenére, hogy a schengeni értékelő csoport azt mondta 2011-ben vagy talán 2010-ben - már nem tudom pontosan az évet -, hogy megfelelnek a schengeni csatlakozás feltételeinek, és még mindig nem Schengen-tagok, tehát igen komoly erőfeszítéseket tesznek ezért, s vannak olyan országok, amelyek mégis úgy látják, hogy a belső határok visszaállítása a megoldás arra, hogy a bűnözést megállítsuk.

Elég kettős ez a dolog, mert egyrészt azt mondjuk - hallottuk éveken keresztül, bár tegnap, tegnapelőtt már másokat hallottam a hírekben -, hogy a migráció és a terrorizmus között nincs összefüggés, a migráció és a bűnözés között nincs összefüggés, most már olyan országok is, amelyek eddig tagadták, azt mondják, hogy bizony-bizony itt a migránsok között komoly létszámban szivárogtak be olyan elemek, akik bűnözést követnek el, vagy terrorista cselekményeket követhetnek el, ezért úgy gondolják, hogy ellenőrizni kell nekik a belső határokat. Annak idején a franciák indították el a belső határellenőrzést pont a terrorizmusra való hivatkozással, és valahogy úgy látszik, hogy ebből egy megszokott dolog válik, holott igazából, ha a külső határok védelme megfelelően zárt és erre szerintem - most dicsérjük meg magunkat - Magyarország jó példa, akkor nincs szükség a belső határvédelemre.

Az én miniszterem, Pintér miniszter úr is mindig elmondja, hogy jöjjenek akkor a külső határra, nézzék meg, hogy védjük, jöjjenek és segítsenek itt a határt védeni, és akkor nem kell az erőket megosztani, hogy Ausztria védi a belső határt. Nem beszélve arról, hogy ha az autópályát lezárjuk, az önmagában igazából nem nagyon akadályozza meg, hogy bárki átlépjen a zöldhatáron, tehát itt egy egységes határvédelemről beszélünk vagy nem beszélünk. Mindesetre a Tanácsban elfogadták azt, hogy a határidőket egy picit meghosszabbítsák a tagállamok, ami nekünk nem jó, hiszen a mi alaphozzáállásunk az, hogy nemhogy egyáltalán semmilyen határidők ne legyenek, hanem egyáltalán belső határellenőrzés ne legyen az Európai Unióban, hiszen ez nem old meg semmit. De az erős tagállamok ezt mindenképpen végigvitték, úgyhogy a jelenlegi 30 nap helyett 6 hónapra visszaállíthatják a határellenőrzést, és a jelenlegi 6 hónapos időkorlátozás egy évig fenntartható lenne.

Igazából itt koncepcionális kérdésről van szó, azt gondolom, hogy a Bizottság hogyan szabályozza, vagy hogy a schengeni határellenőrzési kódexet nyilván módosítani kell, mert az európai uniós törvényeknek meg kell felelni, de úgy tűnik, hogy azok az országok, amelyek most ebben látják a megoldást, a többség erejénél fogva valószínűleg véghez tudják vinni ezt az akaratukat, de azért van néhány olyan kisebb ország, amely ezzel nem ért egyet. S ha már ezt véghez is viszik, akkor is még elképzelhető, most nem akarok ilyen kompromisszumos dolgokba belemenni, de például az várható lenne, hogy ha úgy ítélik meg, hogy egy adott ország belső határát egy meghatározott időtartamra le kell zárni, akkor legalább azokkal az országokkal egyeztessenek, amelyek ebben a határvédelemben érintettek, nevezetesen most Ausztria jó példa, tehát ha Ausztria le akarja zárni, a magyar-osztrák, a szlovén-osztrák határt, akkor legalább egyeztessen Magyarországgal vagy Szlovéniával, és ne önhatalmúlag azt mondja, hogy nekem most itt a nyomás miatt le kell zárnom ezt az átkelőhelyet. Tehát azt gondolom, hogy itt sokkal inkább elvi kérdésekről van szó, mint gyakorlatikról, mert gyakorlatilag az osztrákok sem tudják azt igazolni, hogy az

M1-es autópálya-csatlakozáson szivárognak be az illegális migránsok Ausztria területére, és nem a kis átkelőkön, meg a zöldhatáron vannak. És ezzel, nem akarok messze menni, nem az én területen, de gazdasági és egyéb károkat lehet azért okozni magán az Európai Unión belül. De mondom, nálunk, ahogy kezdtem is a beszédemet, a négy alapjog egyike ez a szabad mozgáshoz való jog, ami tényleg az Európai Unió érdeke, és ha ezt megszüntetjük, akkor megkérdőjelezhetjük a másik három validitását is. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Képviselőtársaimat kérdezem, van-e hozzászólás, felvetés. *(Jelzésre:)* Firtl képviselő úr, parancsoljon!

Kérdések, hozzászólások

FIRTL MÁTYÁS (KDNP): Csak egy gondolat, tisztelt elnök úr, tisztelt államtitkár úr. Vártam, hogy jobbikos alelnök úr is megszólal, csak azért, mert mi ketten olyan területen élünk, a nyugati határszélen, hogy az itt elmondottak nagyban érintik a napi ingázókat.

Csak arra szeretnék rámutatni, hogy valóban, a szabad mozgás feltételeinek a biztosítása alapjog. Ha ezt az európai uniós tagállamok, lásd Ausztria, amelyik Kern idejében Magyarországot még erőteljesen kritizálta, Faymannra már vissza se akarok térni, most oda jutnak, hogy valóban vissza akarják állítani a Magyarországgal határos szakaszokra is a teljes ellenőrzést. Csak a soproni példát mondom, de ez nem sokban különbözik mondjuk Szentgotthárdtól, Körmentől, azon a vidéken is 8 ezren-10 ezren járnak át naponta dolgozni, élve a szabad munkavállalás jogával, a szabad mozgás jogával, sokszor szemben az elhangzottakkal, hogy menekülnek. Nem, egyszerűen kétszer-háromszor több bérért nyugodtan mennek oda.

Egyrészt az ottani osztrák vállalkozók is - beszélgetve kis - és középvállalkozókkal - ellene vannak ennek a dolognak, mert ezek a munkavállalók burgenlandi, steiermarki vagy niederösterreichi vállalkozóknál dolgoznak, így tehát gyakorlatilag korlátozzák a saját kis- és középvállalkozóik érdekeit. Tehát ez tényleg tarthatatlan, ezért csak azt tudjuk mondani, megerősíteni, hogy a kormány álláspontját messzemenőig támogatni kell ebben a kérdésben.

Schengennel kapcsolatban még annyit, ahogy el is hangzott az államtitkár úr részéről Bulgária és Románia kérdése. A magyar soros elnökség alatt határozottan kiálltunk azért, hogy Bulgária és Románia csatlakozzon és valóban ott tartanak még, hogy majdnem seholy, azzal együtt, hír az, hogy Bulgária is 263 kilométeren épített kerítést. Amikor a magyarok kerítését, illetve a schengeni határvédelmet kritizálják egyesek, akkor például erre nem mutatnak rá. Nem mutatnak rá a spanyol kérdéskörre, amikor szintén mindenféle megoldással, kerítéssel, sőt, tenger alatt kialakított kerítésekkel védekeztek a migrációval szemben. Tehát én csak azt tudom mondani, hogy az az álláspont, hogy ezt a schengeni szabad mozgást meg kell menteni, nagyon fontos, mert az sem járja, hogy itt vagyunk néhányan, akik fogadunk az Interparlamentáris Unió keretében speciálisan dél-európai képviselőket, pontosan Koszovótól Crna Goráig, Boszniáig. Tehát ezekkel az emberekkel találkozom, és tulajdonképpen megrökönyödve tapasztaljuk, amikor nem tudok választ adni arra, hogy a belső határokon ellenőrzés van, ahogy fogalmazott, az autópálya mellett meg szépen el lehet sétálni, át lehet jutni. Minket ellenőriznek, lásd a szisztematikus határellenőrzés bevezetésével kapcsolatban nekünk papírokkal rendelkezve kell a határon a megfelelő határátlépőhelyen megjelenni, mindenki más meg a zöldhatáron, meg arra közlekedhet, amerre akar. Utána meg majd bizonyítsuk be a Dublin III., a genfi egyezmény vagy a menekültügyi eljárás kapcsán, hogy az jogos vagy jogtalan.

Ezért változatlanul azt tudom mondani, hogy számunkra tényleg a legfontosabb az áruk és az ember szabad mozgásának a fenntartása, mert ez valóban rányomja a későbbiek során a gazdaságra is a bélyegét. Mint ahogy az előző napirendnél tárgyaltak kapcsán is csak egy halk megjegyzés, nem akartam az előbb, de most ideillik, hogy én a mobilitásban is azt látom, hogy az egyes európai tagállamoknak alapvető érdeke, hogyan tudják pótolni annak a 30 ezer-40 ezer gépkocsivezetőnek a hiányát, csak egy országra vonatkoztatva, nem is a jól működő európai tagállamok egészére. Egy-két napos hír az is, hogy Németországban 35 ezer-40 ezer fuvarozó, teherautósofőr hiányzik. Ezt úgy kell megoldani, hogy akkor olyan feltételeket tudunk csinálni, hogy a később csatlakozóknak más feltételt szabunk.

Zárójel bezárva, ez csak a gazdasági vonulata, de változatlanul azt tudom mondani, hogy Magyarország valóban tartson ki amellett, hogy mi védjük a schengeni határokat, és a schengeni határ védelme pedig nem azt kellene hogy eredményezze, hogy mi pedig aztán a belső határokon nem tudunk szabad mozgásban részesülni.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A következőkben Józsa képviselő urat illeti a szó.

DR. JÓZSA ISTVÁN (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Én azt hiszem, az alapértékek között az, hogy az Európai Unió állampolgárai szabadon mozoghassanak a schengeni határokon belül, egy elvi kérdés.

A következő lépés az, hogy a gyakorlatban ezt hogy lehet biztosítani. Az egyik az, hogy szép tágas utak vannak és azokon mindenki áthajt. A következő lépés, hogy a terrorizmus ellen hogy tud Európa védekezni, hogy tudnak az egyes tagállamok védekezni. Itt pedig én úgy gondolom, hogy a digitális technológia korában rendkívül sok lehetőség lenne, még a legsötétebb időkben is volt olyan, hogy kishatárforgalom. Tehát aki ott lakik a közelben, jelen esetben aki napról napra átjár dolgozni, azokat miért nem lehet, mint ahogy bennünket itt beengednek rendszám alapján a Parlament mélygarázsába, sebességkorlátozás nélkül beengedni. Ha le tudják olvasni a gyorsajtók rendszámát, márpedig le tudják olvasni, akkor a határon is le tudnák olvasni. Tehát egy mélységinek tekintett szűréssel kellene megoldani azt, hogy akinek dolga van, rendszeresen átjár, tudják róla, hogy odavaló, biztonsági kockázatot nem hordoz, az mehesen sebességkorlátozás nélkül, aki meg rendhagyó eset, aki nem rendszeresen jár oda, és úgy gondolják valamilyen kockázatelemző szoftver vagy jelzés alapján, hogy kockázatot jelent, azt pedig félreállítják.

Tehát ez a 0-1 bináris kód, hogy vagy átengedek mindenkit, vagy 4 óra hosszát kell állni a határon, úgy gondolom, ez a lehető legrosszabb megoldás. Mert ha átengedek mindenkit, azzal megvan a kockázata, hogy bemegy a terrorista is, ha meg mindenkit leszűrnék, akkor meg ott van a korlátozott mozgás. Tehát én azt hiszem, hogy jó lenne ezeket a technikai lehetőségeket is alkalmazva sokkal differenciáltabban kezelni ezt, mert ahogy most nem halad ez az ügylet.. Azzal vitatkoznék, hogy azért, mert nem lehet végrehajtani az eddigi dublini megállapodásokat. Pont azért kell változtatni rajta, mert látszik, az élet azt bizonyítja, hogy ezeket nem lehet betartani. Tehát a működtetéssel adekvát szabályokat kell hozni. Szóval azok a szabályok nem sokat érnek, amelyekről az élet bizonyítja, hogy nem lehet alkalmazni, nem lehet azok szerint élni.

Szóval én úgy gondolom, hogy Magyarországnak is egy humánus, a biztonsági érdekeket messzemenően figyelembe vevő és differenciált hozzáállással lehetne segíteni az európai kibontakozást. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönjük szépen a hozzászólást. Talán éppen Magyarország lehet a példa vagy a jó példa rá, hogy tulajdonképpen a hatályos dublini rendelkezéseket is be lehet tartani, ennyiben vitatkoznék a képviselő úrral. A görög nemzetiségi szószólót, Koranisz Laokratiszt illeti a szó.

KORANISZ LAOKRATISZ görög nemzetiségi szószóló: Köszönöm a szót. Valóban úgy volt, hogy júniusban meghallgattuk a helyettes államtitkár urat, és akkor azt hallottuk, hogy Magyarország felajánlotta Görögországnak, hogy segítsen a határellenőrzésben, és azt hiszem, akkor 75 határóról volt szó. Az első kérdésem azt, hogy ezt elfogadta-e Görögország, igen vagy nem.

A másik dolog meg az, hogy ahogy körbejárjuk ezt a migránskérdést, a megoldás kapcsán, olvasom Avramopulosz úr beszédét is a háttéranyagban, eléggé árnyékoltan fogalmaz különösen a határokat illetően, később viszont megint csak ebben az anyagban megint csak Görögországot pellengérré állítják, hogy ott nem folyik úgymond szisztematikus igazgatási eljárás a bejövő migránsokkal kapcsolatban.

Valamikor még a nyár közepén megörültünk, hogy valahogy megállt ez a tengeren jövő migránstömeg, most nézve a görög híradót meg olvasva görög újságokat újra megindult. Én azt a hiányosságot látom az Európai Unióban, hogy nem tudta megoldani - ahogy mondja helyettes államtitkár úr - egy biztonságos országba való visszaküldésüket, mert tulajdonképpen Törökországról mondta, hogy ez így van. Akkor miért nem? Mert Görögország területén ma is 50-55 ezer migráns torlódott össze. A turizmusnak nagyon nagy vesztesége volt ebből, főleg Kosz szigetén és Leszbosz szigetén. Tehát én úgy érzem, ha az Európai Unió nem tud megegyezni kellőképpen a törökökkel, és nem tudja megoldani abból a pénztömegeből, amit már átutalt nekik, hogy ezt oldják meg, akkor kell keresni más megoldást, mert jómagam Tessely úrral már jártam Szicíliában, ott is tapasztaltuk ezt a nagy nyomást.

Itt nemcsak Görögországról van szó, hanem minden olyan országról, amely tengeri határokkal rendelkezik, mert van az az emberi jog vagy tengeri jog, hogy ha valaki bent van már a tengeren, kimentették, és egy görög vagy olasz hajón van, akkor nem lehet visszatenni a tengerre. Erre mindenképpen kell valamilyen megoldás. Határozottan támogatom a magyar kormányt az azt a kezdeményezését, hogy ezeket a problémákat a küldő országon belül kell megoldani. Köszönöm.

ELNÖK: A szószóló úr által elmondott szicíliai látogatással kapcsolatban érdekes, hogy ott a hotspot-látogatáson különböző NGO-szervezetek szólaltak fel, és egy nagyon rózsaszín képet vázoltak föl az ottani helyzetről. Talán, ha a tegnapi választások eredményét megvizsgáljuk, akkor az igaz, amit ott mi gondoltuk, hogy ezt pusztán ők gondolják így, merthogy a szicíliai emberek nem úgy gondolják, amiről ők beszéltek, ez egészen bizonyos volt számunkra. Csak úgy érdekességként szeretném a kettős mérce kapcsán idehozni, hogy ott pontosan azt láttuk, hogy egy hotspot pontosan úgy nézett ki, mint amit Bicskén szerettek volna bezáratni akkor, amikor a legtöbb migráns érkezett a bicskei táborba, azaz úgy nézett ki, hogy egy sportcsarnokban a felezővonaltól balra voltak a nők, jobbra a férfiak. Ezt nálunk 2015-ben nem engedélyezték, akkor kellett szégyenszemre sátorerdőket létrehozni Bicskén a menekülteket befogadó állomáson, ez a neve a mai napig; igaz, hogy mi migrációs táborként tábláztuk ki, mert 2015-ben azzá is vált. Ezt csak a kettős mérce miatt szerettem volna mondani. S aztán itt az eredménye: a választók bizonyos időszakokkal később elmondják erről a véleményüket; nem azt, amit a politikusok gondoltak.

Nekem is két rövid kérdésem lenne. Elhangzott az előterjesztésben, hogy a fenti javaslatot az erős tagállamok sürgetik. Hogy pontosan kik sürgetik, nem ártana egészen pontosan tudni, és hogy kik azok, akik hasonlóképpen, mint mi, ellenzik azt.

A Firtl képviselő úr által feltett kérdést kicsit továbbgondolva: a schengeni övezet bővítése miért került le a napirendről? Tudniillik, ahogy már többször elhangzott, van két olyan tagállam, amelyek megfelel a kritériumoknak, amelyek jelentősen tudnának segíteni abban, hogy ez a válságövezet, mondjuk, Európa belsejétől még távolabb kerüljön. Mi a motiváló tényező, hogy ez már tulajdonképpen, mintha nem is lenne napirenden? Visszaadom a szót.

Dr. Hegyaljai Mátyás válasza

DR. HEGYALJAI MÁTYÁS helyettes államtitkár (Belügyminisztérium): Köszönöm szépen, alelnök úr. Ha megengedi, először a szószóló úr kérdésére válaszolnék, hiszen nem tennék különbséget a rangok között, csak kronologikusan megválaszolom a kérdést egyszerű emberként. Igen, mi Görögországnak felajánlottuk annak idején a 75 főt, ezt azóta is tartjuk, továbbra is bármikor élni tudnak vele, amikor szeretnének. Szerintem ezzel meg is válaszoltam, hogy éltek vele vagy sem.

A migrációs kérdésre mi a megoldás? Mindenki azt mondja, hogy nem egyszerű a tengeri határokat őrizni. Mivel nekünk nincs tengeri határunk, ezért szakértőként elég nagyképű lenne, ha bármit mondanék a tengeri határok őrizetéről, de két dolgot mégis engedjenek meg. Az egyik az, hogy ha azt mondjuk, hogy a schengeni tagállamnak az a feltétele, hogy a határok megfelelő védelme, akkor nem teszünk különbséget légi, tengeri és szárazföldi határok között. Tehát, ha valaki képes megvédeni a határokat, schengeni taggá válhat, teljesen mindegy, hogy az tengeri határ, szárazföldi vagy légi határ. Ha erre valaki nem képes, akkor gondoljuk újra, hogy mit is mondtunk korábban. Én azt gondolom, ettől függetlenül a tengeri határokat meg lehet védeni. Ausztrália is meg tudja védeni a tengeri határát, pedig neki van elég hosszú, tehát ez egy ilyen kérdés.

Az olaszokra most nem térnék ki, de látjuk, hogy már az olaszok is besokalltak, és az olaszok is elmondták, hogy ide bizony nem jönnek be a hajók, mert akkor Líbiával szövetkezünk, és majd a líbiaiak megfogják és nem engedik ide. Mert, ahogy alelnök úr említette, bizony egy dolog, hogy mit mond egy-egy politikus, elnézést, a nép az akaratát kifejezi így vagy úgy, lehet látni, hogy milyen irányba menjenek. Mi Magyarországon jó helyzetben vagyunk, mert nagyjából tudjuk, hogy mit szeretnének a választópolgárok, és abba az irányba megyünk, úgy látom, a határvédelem kérdésénél maradván, szigorúan, ami az én szakterületem. De Görögországnak a 2015-ös nyomás után volt egy kis ideje, hogy lélegzethez jusson, pontosan tudta, hogy mi várhat rá. A török megállapodást, illetőleg, hogy mi lezártuk a balkáni útvonalat, nyilván a bűnözők is tudták, és elkerülték ezt a vonalat, hiszen a kockázatokat ők se szeretik, a profitot szeretik, és azt minél könnyebben megszerezni. Tehát volt lehetősége, hogy felkészüljön arra - mert nem hihette, hogy véget ért a válság -, hogy ha megint megindul a nyomás, mit tegyen.

Nem tudom, hogy készült fel, ezt nem az én tisztem megítélni, de ha most azt mondjuk, hogy megint jönnek az emberek, és erre csak így rácsodálkozunk, akkor szerintem egy kicsit nagyobb előkészület kellett volna ennek a megakadályozására úgy, hogy nem csak Magyarország, a V4-ek különösen, de minden egyes tagország azt mondta, hogy persze, segítsük Görögországot a határai megvédésében. S akkor most azt látjuk, hogy megint jönnek Törökországból meg máshonnan tengeren, és nem tudjuk megvédeni? Hát azért az nem megoldás, hogy csak annyit mondunk, hogy nem tudjuk megvédeni.

Magyarország itt jön vissza a képbe, és itt jön vissza a Dublin-rendelet, amikor Görögországot kivettük, hogy jaj, hát nem tudják teljesíteni, ezért vegyük ki a Dublinból, ezért minden ránk hárult, mert ha tudná teljesíteni, akkor nálunk sem volna ekkora nyomás a menekültügyi kérelmekkel, és annak idején is Görögország azt mondta, bocsánat, nem tudjuk kontrollálni az embereket, engedjük be ellenőrzés nélkül, Magyarország a határt védte, lezárta, mindenkinek levettük az ujjlenyomatát, rögzítettük. Mit látnak Németországban, Svédországban? Tessék, Magyarországon rögzítették. Na de miért rögzítették Magyarországon? Azért, mert egészen Törökországtól gondtalanul átsétált ide. S azért, mert mi teljesítettük ezeket a kritériumokat, betettük az Eurodac-rendszerbe, mindjárt ránk hárult a felelősség.

Tehát azt gondolom, itt egy kicsit nagyobb koncentrációt kéne azoknak az országoknak, amelyek tengeri határokkal rendelkeznek, és még nagyobb koncentrációt, ha azt mondják, hogy a tengeri határokat nehéz védeni. Én azt mondom, hogy ha valamit nehéz csinálni, vagy nehezen boldogulok valamivel - a saját életünkből mondom -, akkor arra az ember nagyobb energiát fordít, mert tudja, hogy ez nehezebben megy. Tehát, ha tudjuk, hogy a tengeri határokat nehezebb védeni, akkor igenis tessék felkészülni, igenis tessék segítséget kérni, akkor oda tud menni - most csak mondok egy példát - a francia haditengerészet vagy a brit, ha annyira meg vannak szorulva. Kizárt dolog! Háborúban is megvédik a tengeri határokat. Most jön pár ezer ember naponta. Lehet ezt más filozófiával is tenni.

Ha - ahogy Józsa képviselő úr mondta - Schengen elvi kérdés, akkor azt gondolom, hogy ez is valamilyen szinten elvi kérdés, hogy hogyan feleljünk meg ennek, nemcsak azt mondjuk, hogy jönnek, és széttárjuk a kezünket. Elnézést kérek, hogy ezt ilyen keményen fogalmazom meg, de nyilván itt együtt vagyunk, egy csónakban evezünk, és azt a vizet együtt kell megvédeni, és ahogy mondtam, mi ajánlottunk fel a szárazföldi határookra segítséget; tengerészeket nem tudunk.

Nagyon fontos a török megállapodás, ön említette. Más országokkal is meg kell egyezni. Miért ne lehetne? Törökország sem egy könnyű tárgyalópartner. Tehát vannak azért afrikai országok, észak-afrikai országok, ahonnan migrációs nyomás van és meg lehetne egyezni, és pénzérzékeny országok is, amelyeknek nehezebbre esik a költségvetésben elkülöníteni összegeket, de az Európai Uniónak azért van anyagi fedezete, és az országok is vállalnak anyagi áldozatokat azért, hogy ezeken az országokon keresztül ne jöjjenek.

És felmerült Líbia Földközi-tengeri védelme, felmerült Líbia déli szárazföldi védelme. Csak meg kell állapodni, meg kell találni azokat az országokat, hogy melyik országnak hova van diplomáciai kapcsolata, hogy tudja felépíteni, de ez az EU feladata. Az EU viseli az Európai Unió külpolitikáját; be kell azonosítani azokat a szereplőket, akik erre alkalmasak és tenni kell valamit. Ez a legfontosabb. Tehát mindenképpen kell egy akarat, és azt gondolom, hogy ezt meg kell tenni.

Az pedig, hogy hol legyen a tranzitóna. Magyarország létrehozott két tranzitónát. Ki mondja azt, hogy ne lehetne Afrikában létrehozni tranzitónát? Sőt, nem akarok most tabukat döntögetni, de ki mondja azt, hogy akár európai ország határszélén ne lehetne egy olyan tranzitónát létrehozni, amire azt mondjuk jogilag, hogy ez nem Németország... - Németország rossz példa, mert nem Schengen-határos -, hogy ez, kérem szépen, Olaszországnak nem az európai uniós területe, hanem itt van egy 80x80 négyzetméteres terület, vagy egy 2000x2000-es, mint ahogy vannak szabadkereskedelmi övezetek, mint ahogy vannak nem vámmentes területek, mint ahogy a reptéren is vannak olyan tranzitónák, amelyek nem minősülnek... Ezeket kell létrehozni. Görögország azt mondja, itt van egy sziget, ezzel úgysem tudok mit kezdeni, odavisszük a migránsokat, itt vigyázunk rájuk; úgyse tudnak elhajózni, mert erre figyelünk, és majd megnézzük szépen sorba, levesszük az ujjnyomatot,

regisztráljuk őket, és aki kisgyerek meg jogosult, azokat szépen átadjuk azoknak, akik átvonnák, vagy megadjuk nekik a menekült státuszt. Tehát ennek van egy eljárása. De akkor nem tudnak szétmenni, bele a világba, szanaszéjjel, és utána nem lehet őket ellenőrizni. Ez csak egy ötlet, nem kell ezt csinálni, de semmi nem mondja azt, hogy ez tilos lenne. Tehát igazából ez egy ilyen dolog.

A másik, amikor azt mondjuk, hogy mit mond a tengeri jog, mit mond az EU-jog. Ki hozta az EU-jogot, ezt kérdezem. A magyar jog is mondott valamit 1862-ben, mégis 2017-ben nem aszerint a jogszabály szerint élünk. Tehát azt gondolom, hogy amit az EU az 1950-1960-as években, a II. világháború után, miután 1957-ben a közösség megalakult, akkor még közösség volt, majd az EU létrehozott jogszabályokat, ezekben a jogszabályokban folyamatosan módosítás van. Mi mondja azt, hogy csak az EU területére lehet hozni? Könyörgöm, EU-tagok vagyunk, mi döntjük el, hogy mi az EU-jog, és azért megvan az a természete a jognak, hogy az életkörülményekhez kell hogy igazodjon és alkalmazkodjon. Azt gondolom, ez csak akarat kérdése. Csak kérdés, hogy ha én ezt mondom, még hány másik ország hozzám hasonló képviselője mondja. De a lehetőség megvan, és azt gondolom, hogy erre lehetne megoldást találni, csak akarat kérdése, elsősorban politikai akarat, az összes többi már utána működik.

Abban pedig teljes mértékben egyetértek önnel, hogy a küldő országban kell megoldást találni. Nem véletlenül Magyarország is különböző afrikai alapokba befizetett pénzt, felajánlottunk mi kórházépítéstől kezdve nagyon-nagyon sok mindent, mert nem az a feladatunk, hogy egy ekkora területen oldjuk meg az egész világ problémáját, hanem az adott területen, a származási országban, az embereknek megvan az a természete, hogy ott szeretnek élni, ahol születtek. Mi is ilyenek vagyunk, szerintem mindenki. Persze, elmegy egy jobb helyre, ahol jobban lehet élni, de nem mindenki megy el, egy nagy részük ott marad, csak szeretné magát biztonságban tudni és egy kicsivel jobb körülmények között megélni. És ha ezeket a kicsivel jobb körülményeket tudnánk biztosítani, azt gondolom, akkor nagy lépést lehetne előre tenni. Nem azt mondom, hogy meg lehetne szüntetni, de ha már radikálisan csökkenteni lehetne azok számát, akik bejönnek, akkor az már megoldás, nem beszélve arról az adott országról, amelyiknek szintén szüksége van a lakosságra, a munkaerőre, a képzett emberekre. Tehát ha onnan mindenki elmegy, akkor az ország is meghal. Igazából ez egy kettős irányú segítség. Nemcsak magunkon segítünk, hanem rajtuk is segítünk.

Az alelnök úr kérdezte, hogy kik sürgetik ezt a belsőhatár-ellenőrzést. Azok, akik meg is hosszabbították, Franciaország, Németország, Ausztria, Dánia, Svédország, ezek azok a klasszikus országok, amelyek a belső határok felállításán gondolkoznak, szerintem csak pótcselekvésként, és véghez is vitték, mert most is megy a belső határellenőrzés, de nem tudjuk még, hogy hova megy. Most egyelőre mindenképpen munkacsoporti üléseken, pont október 26-án kezdődött meg a tárgyalása ennek a schengeni határellenőrzési kódexnek, hogy hogyan tovább.

A schengeni övezet bővítése miatt került le a napirendről. Én azt gondolom, miután technikailag megfelelték, szakmailag elfogadták, azt hinném, politikai oka volt ennek bizonyos országok részéről, talán Németország, Svédország, a finnek, de a hollandok is nem nagyon örültek, hogy belépnek. Egy időben abban az időben összekötötték a korrupciós jelenséggel, ami persze effektíve nem volt ennek a kritériuma. Korábban Juncker beszédéből mégis azt a következtetést vontam le én személy szerint, nem tudom, nem tévedek-e, hogy azért mégis hajlanak az európai uniós országok egy esetleges Schengen-bővítésre. Hogy ez most egy retorikai elem, vagy pedig egy olyan felkínált lehetőség, amivel vagy tudnak élni, vagy nem tudnak

élni, de az egészen biztos, hogy nem a román-bolgár vonalon múlik már ez a kérdés. És akkor itt van hozzájuk Horvátország is, ha már erről beszélünk.

Véleményem szerint, ezt még hadd tegyem hozzá, nagyon sokat segítene egyébként, nemcsak annak a két-három országnak, amelyik szeretne csatlakozni, hanem az egész közösségnek, Görögországig bezárólag, mert Görögország azért elszigetelt Schengen-tagként, nincs körülötte Schengen-ország, annak idején úgy került a tagok közé, hogy senki nincs. Így megvolna az a schengeni folyosó, akár Görögország számára is, hogy akkor ezt valahogy koherensebb módon tudnák kezelni az országok.

És ha már én is említettem, de többen is említették mint egy fontos alapjogot, a szabad mozgást, a személyek, áruk szabad mozgását, akkor, ha ezek az országok teljesítették, erőfeszítést tettek, költöttek rá, miért tartjuk őket vissza attól? És lehet, hogy még a migrációs válság kezelésében is segítene a schengeni országoknak, most nem megyek bele technikai kérdésekbe, a SIS-hozzáféréstől kezdve nagyon sok mindenben pozitív lenne.

Bízunk benne, hogy talán azért mégsem került le annyira a napirendről. Szüneteltetik most már vagy hat éve, de talán tovább tudunk lépni ebben a kérdésben. Köszönöm szépen.

Az ülés berekesztése

ELNÖK: Köszönöm szépen. Ez volt az utolsó napirendi pontunk, így a bizottság napirendi pontjainak a végére értünk. Köszönöm mindenkinek a munkáját.

Szeretném tájékoztatni képviselőtársaimat, hogy a következő ülésünkre jövő héten hétfőn, tehát november 13-án 10 órakor kerül sor a főemelet 66. számú teremben. Nagykövetek meghallgatására és a mai napon kezdeményezett egyeztetési eljárás lefolytatására is sor fog kerülni. A csütörtöki napra ígértük a meghívót és a háttéranyagokat. Köszönöm mindenkinek a munkáját!

(Az ülés befejezésének időpontja: 11 óra 07 perc)

Tessely Zoltán
a bizottság alelnöke

Jegyzőkönyvvezetők: Nánásiné Czapári Judit és Madarász Mária